APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VII, NR. 80
martie 2006

NICHITA STĂNESCU

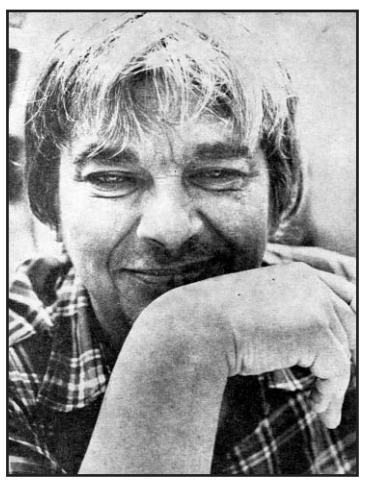

31 martie 1933-

13 decembrie 1983

Atîta să nu uitați:
că el a fost un om viu
viu
pipăibil cu mîna.

Atîta să nu uitați
că el a băut cu gura lui,
că avea piele
îmbrăcată în stofă.

Atît să nu uitați,
că ar fi putut să stea
la masă cu noi,
la masa cinei celei de taină.

Atît să uitați! Numai atît,
că El a trăit,
înaintea noastră...
Numai atît,
în genunchi vă rog, să uitați!

Bunavestire

Evanghelia după Luca (1,26) : "Iar în luna a-6 a trimis a fost îngerul Gavriil de la Dumnezeu, care i-a poruncit strigînd "Să te duci în Nazaret, cetatea Galileei, la Fecioara Maria, care viețuiește în mare sfințenie în casa bătrînului dulgher Iosif, logodnicul păzitor al Ei și să găteşti loc iscusit, ales și vrednic întrupării iubitului Meu Fiu" (...) Voievodul îngerilor a intrat în camera cea mai dinăuntru unde era și vorbind liniștit către Dînsa, a zis : "Bucură-Te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu Tine. Binecuvîntată ești tu între femei" (...) "Nu te teme Marie, că ai aflat Har înaintea lui Dumnezeu și iată vei zămisli în pîntece și vei naște Fiu și vei chema Numele Lui Iisus" (...) "Se va pogorî peste Tine și puterea Celui Preaînalt Te va umbri" , iar Maria răspunde: "Iată roaba Domnului, fie mie după Cuvîntul tău..."

Odată cu cuvîntul acesta, Duhul Sfînt s-a coborît și Cuvîntul lui Dumnezeu S-a zămislit în pîntecele Ei cel pururea fecioresc. Răspunsul "Fie" este rodul Darului Dumnezeiesc care locuia într-însa. La cuvîntul lui Dumnezeu -"Fie", zis în timpul zilelor creației a ieșit așa de

Prof. Dumitrița VASILCA

(Continuare în pag. 12)

ACȚIUNI ÎNTREPRINSE DE FEDERAȚIA SINDICATELOR LIBERE DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ÎN 2005 ȘI PERSPECTIVELE PENTRU 2006

Cele mai importante acțiuni ale anului 2005, evenimentele curente și cîteva din proiectele pentru 2006 au fost principalele subiecte abordate la ședința trimestrială a Consiliului Județean Neamț, desfășurată la mijlocul lui martie. Cea mai mare grevă din învățămîntul românesc, de la stingerea căreia au trecut mai bine de patru luni, încă mai suscită discuții. De fapt, mai mult sînt întrebări și temeri: a meritat, este mult, este puțin cît s-a obținut, va fi respectat Acordul cu Guvernul, va ieși din nou dăscălimea în stradă? Răspunsurile nu vor fi niciodată aceleași și nici nu vor putea mulțumi pe toată lumea. Totuși, un lucru e sigur: marele protest din noiembrie a fost un act disperat și necesar, așa cum a reieșit și din informarea prezentată de prof. Ion Andronic, vicepreședintele SLLIC Neamț, referitoare la ceea ce s-a întîmplat în 2005. Acțiunile întreprinse în această perioadă au acoperit mai multe categorii.

Prima, cea a salariilor, a fost o prioritate a Federației Sindicatelor Libere din Învățămînt încă de la începutul anului. În februarie 2006, au început discuțiile pentru acordarea indexării salariilor în 2005, sindicaliștii obținînd, prin Ordonanța de Urgență 18, în luna martie, o majorare de 12%, împărțită în două tranșe, după acționarea Guvernului în instanță. Salariile personalului auxiliar au crescut și ele prin Ordonanța 55, din iunie 2005, o dată cu includerea funcționarilor administrativi în categoria administratorilor financiari.

Cînd lucrurile păreau că merg pe făgașul normal, Ministerul Educației modifică sistemul de plată al cadrelor didactice implicate în cele două mari examene, testările naționale și bacalaureatul, în plină desfășurare a concursurilor. Deși au amenințat că se vor retrage, profesorii au rămas în școli, conștienți că elevii ar fi suferit cel mai mult dintr-un astfel de demers.

Înțelegerea de care au dat dovadă a fost "răsplătită", la jumătatea verii, cu Ordonanța de Urgență 63. Aceasta prevedea suspendarea acordării premiului de 2% și a celei de-a doua tranșe de indexare a salariilor. Subfinanțarea învățămîntului, căruia i-ar fi revenit 4% din PIB, prin proiectul de buget din 2006, în loc de 6 %, cît ceruseră sindicatele, amînarea discutării Legii învățămîntului, lipsa dialogului și repetatele umilințe au scos în stradă dăscălimea românească. Protestul din prima zi de școală a fost urmat de o grevă de avertisment, pe 26 octombrie, pichetarea Parlamentului (31 octombrie), culminînd cu declanșarea grevei generale, pe 7 noiembrie. Rezultatul celor trei saptămîni de protest, la care s-au aliat nu mai puțin de patru Federații sindicale? Acordul încheiat între sindicatele din învățămîntul universitar și cel preuniversitar cu Guvernul, care acoperă cît de cît cerințele și nevoile școlii și oamenilor ei.

În ceea ce privește mișcarea personalului didactic, începînd din noiembrie 2005, pensionarii care au gradul I beneficiaza de reducerea normei cu 2 ore. La întîlnirea Colegiului liderilor, s-a cerut ca plata orelor la profesorii cu gradul I să se facă împărțit la 64 și nu la 72, cum se calculează în prezent. Ceea ce a rămas în discuție este evaluarea rezultatelor în activitatea didactică, metodică și științifică. În cazul restrîngerii de activitate, de exemplu, se iau în calcul doar ultimii doi ani de activitate.

În schimb, s-a reușit menținerea gradației, respectiv a salariului de merit pentru cadrele didactice detașate în alte județe.

Revenind la 2006, reprezentanții FSLI Neamț au monitorizat, în această perioadă, respectarea metodologiei acordării gradației de merit. Liderul zonei Roman, Gabriel Ploscă, a urmărit acest proces, dar parțial, după ce a fost nevoie de o adresă către Inspectoratul Școlar pentru ca acesta să comunice macheta de desfășurare.

RED.

(Continuare în pag. 3)

STIMATĂ DOAMNĂ INSPECTOR GENERAL, PROF. DORINA LUMINIȚA DREXLER

Redacția revistei Apostolul ar fi plăcut marcată de disponibilitatea dvs. de a răspunde unor întrebări de interes general și stringent bunului mers al învățămîntului în județul Neamț.

În acest sens pentru numărul din martie am ridica în fața Dvs. următoarele probleme:

1. Organizarea învățămîntului din județul Neamț pentru anul 2006 ar trebui să urmeze structura "județelor pilot". Care este situația reală a județului nostru în momentul de față? Finanțarea pentru anul 2006 a ținut cont de acest lucru sau nu?

2. Care este situația reală a descentralizării învățămîntului în județul Neamț?

3. Ce soluții veți aplica pentru constituirea catedrelor avînd în vedere prevederea prin Acord a menținerii titularizării în învățămînt?

4. La ce valoare se ridică sumele ce reprezintă plata diferențelor salariale pe perioada 2001- 2004 în județul nostru?

5. În conformitate cu prevederile Acordului privind cheltuielile de capital de 1,1% din P.I.B. vă rugăm să informați cititorii, care sînt proiectele în curs de derulare și care sînt cele propuse pentru perioada următoare?

Vă mulțumim pentru colaborare și bunăvoință și vă adresăm rugămintea de a vă adresa prin revista noastră colegilor Dvs. cu orice prilej.

Cu respect,
Prof. Lucian CORNEANU

INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI NEAMȚ

Către Redacția Revistei "APOSTOLUL"

În atenția
Redactorului șef adjunct, prof.
Lucian Corneanu

Urmare a cererii formulate de dvs., vă asigurăm de totala noastră disponibilitate de a comunica informații de interes public, noutăți în învățămîntul nemțean, aferente statutului de județ pilot, pentru a le publica în rîndurile revistei "Apostolul".

1. Organizarea învățămîntului nemțean în structura de "județ pilot" cuprinde o serie de etape, din care unele au fost deja parcurse:

a) S-a trecut la reorganizarea rețelei școlare, reducîndu-se numărul școlilor cu personalitate juridică în mediul rural, în aceeași comună rămînînd o singură școală cu personalitate juridică, celelalte școli devenind structuri ale școlii de centru.

b) S-au normat posturi de contabil și s-au repartizat contabili existenți pentru fiecare unitate școlară cu personalitate juridică.

c) S-au degrevat total de norma didactică directorii unităților cu personalitate juridică, iar directorii adjuncți, acolo unde există, au obligația să presteze la catedră doar 4 ore.

d) Începînd cu luna ianuarie directorii unităților cu personalitate juridică sînt salariați cu salariul aferent tranșei de salarizare "peste 40 ani" și gradul didactic I, chiar dacă ei nu au acest grad.

e) S-au stabilit îndemnizațiile de conducere pentru fiecare director și director adjunct de la școlile cu personalitate juridică, conform metodologiei în vigoare.

f) Finanțarea per elev nu se aplică încă.

Inspector Școlar General
prof. Dorina Luminița DREXLER
Inspector Școlar
prof. Mariana ROȘANU

(Continuare în pag. 3)

"EURO - LABORATORUL"

PROIECT ȘCOLAR - COMENIUS 1

Cu finanțare de la Uniunea Europeană, prin programul Socrates

■ ***Interviu cu doamna profesoară Pătrăuceanu Irina- coordonatoarea proiectului***

Începînd cu 1 septembrie 2005, Liceul cu Program Sportiv Roman derulează, împreună cu parteneri educaționali din alte 8 licee europene, un proiect școlar de mare anvergură cu tema: "European teaching and Lerning Across Borders- Euro- LAB". Varianta în limba română, adoptată de liceul nostru este: "Metode de predare și învățare europene fără frontiere - Euro laboratorul".

Rep.: Care este scopul proiectului?

Pătrăuceanu Irina: Scopul proiectului este realizarea unui laborator- virtual european în cadrul căruia se regăsesc mari domenii didactice (științe umaniste, științe exacte, limbi străine, sport și jocuri didactice), cu abordări didactice moderne, toate prezentate pe platforma Internet a proiectului.

Rep.: Care sînt liceele partenere în proiect și cine este instituția coordonatoare?

P.I.: Instituții partenere în proiect sînt:

- Liskeard School and Community College- Marea Britanie
- Liceul cu Program Sportiv - România
- Instituto de Ensenanza Secundaria Miguel de Manara- Spania
- HTL - Bau und Kunst- Tirol- Austria
- Zespol Szkol Nr. 5 im. Unii Europejskiej- Polonia
- Lycee Notre- Dame du Voeu- Bretania- Franța
- Yrkesinstitutet Prakticum- Finlanda
- Instituto Tecnico Commerciale e per Geometri "Luigi Einaudi"- Italia

Instituția coordonatoare a proiectului este liceul german Hans- Leipelt- Schule, Staatliche Fachoberschule und Berufsoberschule Donauworth- Germania, iar coordonatorul european al proiectului este prof. Wenzel Martina, de specialitate filologie (franceză-engleză).

Rep.: Care va fi finalitatea proiectului?

P.I.: Produsul final al proiectului este Euro- laboratorul virtual de pe platforma Internet a proiectului, unde 110 profesori europeni, din toate școlile partenere vor realiza alături de 1010 elevi europeni, noi materiale didactice, la discipline diferite, cu un accentuat caracter transcurricular și cu o largă audiență în rîndul tuturor elevilor din școlile implicate.

Rep.: Cum apreciați activitatea elevilor pe care îi coordonați în cadrul acestui proiect?

P.I.: În primul rînd acest proiect este unul școlar ce se adresează elevilor, deci activitățile sînt doar îndrumate și monitorizate de profesori. Din echipa de proiect a elevilor din L.P.S. Roman fac parte 90 de elevi, din care 40 fete și 50 băieți (elevi din cls. a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a). Aceștia s-au grupat, după preferințele lor în 6 grupe, fiecare din acestea lucrînd, pe arii tematice ale proiectului, la cîte o temă de miniproiect, unii dintre ei implicîndu-se în două sau trei echipe. Elevii români au rezolvat sarcini de lucru împreună cu elevi din Spania, Polonia, Finlanda și celelalte țări partenere în proiect, fiind motivați de faptul că întreprind lucruri noi, comunicînd bine în limbile engleză, franceză, italian.

Sportivii de performanță de la L.P.S. Roman, prin participarea la proiect, au posibilitatea de a se face cunoscuți încă o dată pe plan internațional, dorind să găsească noi parteneri în întrecerile sportive viitoare.

Rep.: Ce urmează să realizați în acest an, în cadrul proiectului?

P.I.: Pe 31 ianuarie 2006 am depus aplicația de reînnoire a proiectului, pentru cel de-al doilea an, acest formular fiind completat împreună cu toți partenerii europeni, în cadrul celei de-a doua reuniuni de proiect ce a avut loc în Finlanda, la Liceul Prakticum din Helsinki. Acolo am stabilit, de comun acord, ce vom face anul următor în cadrul proiectului, în strînsă legătură cu obiectivele acestuia și rezultatele așteptate. De asemeni, s-a stabilit și programul celei de-a treia reuniuni de proiect, care va avea loc în perioada 1- 8 aprilie 2006 în cadrul liceului nostru. Așa cum s-a stabilit încă de la vizita pregătitoare, la ultima reuniune de proiect din fiecare an vor participa cîte 4 elevi din fiecare liceu european- pentru ca ei să poată prezenta activitățile și produsele finale pe care le-au obținut pe parcursul fiecărui an de proiect. Anul acesta noi vom fi gazdele iar anul următor 4 elevi din liceul nostru vor fi prezenți la reuniunea de proiect din Italia. În cadrul reuniunii de proiect din Roman, toți elevii participanți vor prezenta rezultatele microproiectelor la care au lucrat, vor realiza o serie de competiții sportive (handbal, fotbal, oină), alături de sportivii noștri.

Rep.: Considerați că aceste tipuri de proiecte merită să fie promovate în viitor?

P.I.: Cu certitudine, da. Anul acesta se împlinesc 10 ani de cînd România a intrat în rîndul țărilor europene care derulează proiecte prin Programul Socrates, cu finanțare de la Uniunea Europeană. Noi, echipa de proiect de la L.P.S. Roman, profesori și elevi dorim ca acest gen de proiecte să fie prezente în cît mai multe școli nemțene, pentru a putea valorifica aceste parteneriate școlare europene. Tuturor vă urăm succes!

A consemnat
prof. Valerian PERCĂ

Inspecția școlară
O COMPONENTĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Ultimii ani în domeniul învățămîntului au dus la o mai bună profesionalizare și eficiență a educației, exprimată și de instituțiile specifice precum Consiliul Național pentru Curriculum sau SNEE. Interesante sînt și noutățile în domeniul formării sau al evaluării instituționale. Zona ce pare a fi încă în căutare de identitate este domeniul inspecției școlare care nu poate fi un domeniu de acțiune ce ține de conjunctură.

Între fascinația unei activități desfășurate pe proiecte și o inspecție școlară specifică, cu obiective clare, reglementate prin RODIS și MARODIS- inspecția școlară pare să fi intrat pe un făgaș normal. În perspectiva unei descentralizări reale, rolul inspecției școlare ca acțiune de informare, mediere, consiliere- îndrumare și diagnosticare a procesului instructiv- educativ ar trebui să crească. Inspecția școlară trebuie să devină un organism mediator, capabil de sinteze, să elaboreze programe pentru conturarea de variante de politici educaționale. Văzută în acest fel, inspecția școlară poate fi gîndită și în proiecte substanțiale, desfășurate pe perioade scurte, rezultatele lor devenind informații publice pentru sistemul educațional și puncte de referință ale dezvoltării și calității inspecției școlare.

Mai mult decît atît, inspecția școlară poate să-și exercite rolul de generator de sinteze într-un învățămînt în care, dincolo de curriculum și standardele comune pentru toți, diversificarea se va multiplica, generînd limbaje educaționale diferite iar inspecția școlară ar trebui să unifice și să identifice elementele comune și să le transforme în noi politici educaționale.

Analiza de proces a inspecțiilor școlare rămîne însă în cea mai mare parte pe seama ISJ iar datele devin adesea surse ale unor decizii de politică educațională.

Maria RUSU,
inspector general adjunct

VOCAȚIE ȘI HAR DIVIN

În existența noastră terestră, oscilăm adesea între lucrurile mărunte, efemere și faptele mari, care te înalță cu adevărat spiritual.

Ne agățăm de lucrurile mărunte, trecătoare, uitînd de cele cu adevărat importante, prin care am putea găsi drumul spre Eternitate.

Deseori, hrana sufletului rămîne undeva, în plan secund. Îl căutăm pe Dumnezeu numai atunci cînd sîntem la ananghie și implorăm mila Sa imensă.

Am citit cu mare bucurie cartea domnului profesor de istorie Mihai Andone, "Între Efemer și... Eternitate", regretînd profund la finalul lecturii că orice început are și un sfîrșit.

Pornind dintr-o credință a mea profundă, că nimic nu este mai de preț pe lume decît OMUL și că drumul spre acest statut de OM este anevoios și cu multe obstacole, am încercat și încerc mereu să urc treptele spirituale, pentru a ajunge cît mai aproape de acest ideal, ce constituie calea prin care îmi construiesc cu minuțiozitate templul meu, templul cunoașterii.

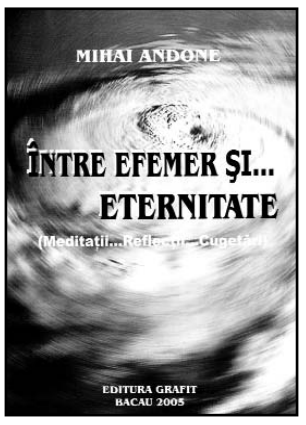

Am fost și sînt convinsă că menirea sfîntă a profesorului de istorie constă în imensa risipă de suflet a acestuia.

Cartea distinsului profesor Mihai Andone m-a convins că dascălul, profesorul de istorie, a fost și va rămîne candela aprinsă pentru toți cei dornici de LUMINĂ, de ADEVĂR.

Volumul autorului e plin de speranță, de încredere în viață, în valorile umane și în Dumnezeu.

"Uniți prin iubire, acțiune, credință și speranță, oamenii spre cer se înalță".

Domnul profesor Mihai Andone este un OM al cetății sale, un OM cu vocația atinsă de harul Divinității, un OM iubit de Dumnezeu, pentru că își călăuzește pașii și viața de zi cu zi după principiile Scripturii, pentru că simțămintele sale sînt curate și pentru că se "risipește" în fiecare din semenii săi, cu modestie, socotindu-se o fărîmă din marele TOT, o picătură din ocean: "Fiecare om e un univers mic din Universul mare, precum e un melc cu cochilia-n spinare; de cînd a fost separat din pîntecul matern și a plonjat între Paradis și infern, iar atunci cînd moare o lume cu dînsul dispare".

Prof. Elena-Carmen DIACONU
Liceul cu Program Sportiv Roman

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Eveniment editorial: Mișcări religioase orientale

Încă din titlu, volumul, publicat de editura Provopress și promovat de Asociația Antropos, aduce în atenție fenomenul globalizării practicilor yoga. Se poate vorbi într-adevar de o globalizare a practicilor yoga? Autorul lucrării pe care o luăm în discuție ne convinge că da, întrucît yoga reprezintă unul dintre aspectele de ordin cultural pe care le regăsim sub umbrela procesului extrem de amplu al globalizării.

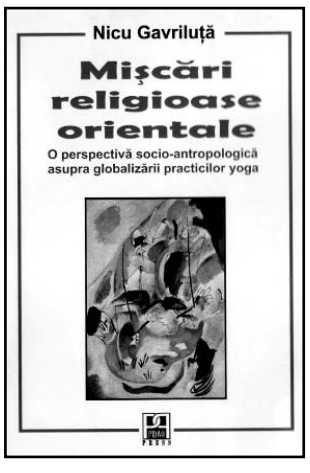

În linii mari, cartea profesorului Nicu Gavriluță prezintă noile mișcări religioase de inspirație orientală insistînd pe un element comun: practicile yoga, ele fiind prezente în mai multe mișcări religioase de sorginte orientală pe care le întîlnim în Occident.

Volumul debutează cu o analiză, din perspectivă socio-antropologică, a cauzelor succesului noilor mișcări religioase în Occident și în Romania. Dintre aceste cauze, putem enumera:

●Structurile depersonalizate din societățile occidentale ●Noile contraculturi ●Criza bisericilor creștine ●Fascinația inițierii personale ●Re(construcția) identității personale ●Nevoia unui lider charismatic ●Revanșa victimelor persecuțiilor ecleziastice ●Așteptarea viitorului apocaliptic ●Irezistibila fascinație a „sindromului" indian ●Frustrarea relativă.

Trebuie menționat că yoga, așa cum apare ea în carte, comportă două mari înțelesuri, formulate inițial de Mircea Eliade. Astfel, yoga este văzută atît ca ascеză și metodă de meditație cît și ca darsană (cale de eliberare).

De asemenea, un loc important în această lucrare îl ocupă globalizarea practicilor yoga în buddhism, tantrism, alchimie și șamanism. Astfel, Nicu Gavriluță preia modelul propus de Eliade căruia îi adaugă un element personal și anume, versiunile populare ale practicilor yoga reprezentate de:

●zen-ul muncitoresc ●biofeedbackul ●nazi-yoga ●antrenamentul autogen ●sofrologia ●terapiile New Age ●noul buddhism ●reforma sistemului penitenciar prin tehnici yoga de meditație ●practicile yoga în ONG-urile buddhiste occidentale.

Pentru România, autorul a ales să ilustreze practicile orientale cu M.I.S.A. (Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut), semnificativă pentru fenomenul sincretismului hinduso-creștin din acest spațiu geografic. Dincolo de mediatizarea mai puțin pozitivă făcută acestei mișcări, maniera de abordare a subiectului în volumul pe care îl avem în atenție nu este o pledoarie pro sau contra M.I.S.A., autorul menținînd caracterul obiectiv al unui veritabil studiu socio-antropologic. Lucrarea în discuție oferă o cercetare obiectivă, științifică, bazată pe surse promovate de M.I.S.A. însăși.

În concluzie, autorul pune față în față în permanență practicile yoga din Orient (în mod specific din India) cu cele din Occident (inclusiv din România) și observă ca yoga este un „fractal în spațiu Hilbert" după cum a definit-o Ioan Petru Culianu, o realitate cuprinzătoare, diversă, un arbore din care fiecare poate culege ceea ce dorește, ceea ce are nevoie sau ceea ce este pregătit să înțeleagă. În final, domnia sa consideră că, prin analiză comparativă cu yoga tradițională, yoga în Occident și România poate deveni, în cel mai bun caz, asemeni fiului rătăcitor, o cale ocolită spre descoperirea sau redescoperirea propriilor rădăcini, a tradițiilor religioase specifice unui anume spațiu socio-cultural.

Asist. univ. Andreia SCHINDLER

ACȚIUNI ÎNTREPRINSE DE FEDERAȚIA SINDICATELOR LIBERE DIN ÎNVĂȚĂMÎNT

(Urmare din pag. 1)

"Din ceea ce am văzut, lucrurile s-au desfășurat corect. Colegii din Consiliiile Consultative au tratat cu toată seriozitatea această activitate. Mi se pare, însă, că acea fișă de evaluare elaborată de Inspectoratul Școlar, pe baza criteriilor stabilite de Ministerul Educației, nu este în forma cea mai fericită. Noi nu am fost consultați și cred că trebuia", a precizat Gabriel Ploscă.

Biroul operativ al SLLIC Neamț a propus, prin vocea secretarului executiv, prof. Ștefan Corneanu, organizarea a două cursuri de perfecționare în 2006. Primul se adresează tuturor liderilor de sindicat din școlile nemțene și se va desfășura pe cele trei zone: Piatra Neamț, Roman și Tg. Neamț.

"Din semnalele pe care le avem, ne dăm seama că mulți dintre liderii noștri nu sînt corect informați. Din această cauză, nu-și pot susține argumentele într-o discuție cu conducerea școlii. Am întîlnit și cazuri mai grave, de ignoranță. În aceste condiții, nimeni nu-și poate apăra drepturile, dacă nici măcar nu și le cunoaște", a argumentat prof. Corneanu necesitatea organizării acestui curs.

Pentru a-l face și util, SLLIC a solicitat sprijinul Casei Corpului Didactic, în vederea obținerii de către participanți a unui certificat. Acesta va fi recunoscut pe plan județean și va conta la departajare în cazul obținerii unei gradații, restrîngerii de personal etc.

Ideal ar fi fost ca respectivul certificat să fie aducător de credite, dar Casa Corpului Didactic Neamț nu este autorizată să elibereze astfel de acte.

Cea de a doua activitate din programul de perfecționare se adresează în primul rînd Consiliilor Județene din zona Moldova, care ar urma să se întîlnească, în Neamț, cu reprezentanții Biroului operativ al FSLI.

Prof. Ștefan Corneanu a propus și constituirea unui fond de grevă, prin majorarea cotizației membrilor de sindicat la 1%, de la 0,5 %, cît este în prezent.

"Această diferență ar trebui să fie folosită ca fond de rezistență. Dacă nu se apelează la el, în momentul în care cotizantul iese la pensie, primește toți banii înapoi", a precizat secretarul executiv al SLLIC Neamț.

Strategia sindicală pentru 2006, prezentată de prof. Constantin Baroi, are în centrul acțiunilor urmărirea respectării de către Guvern a Acordului încheiat la sfîrșitul grevei din noiembrie 2005. În afara majorării salariale, un alt punct care se aplică deja este acordarea diferențelor reținute ilegal, care vor fi indexate în totalitate cu rata inflației.

"Există pericolul ca Fondul Monetar să facă presiuni pentru ca majorarea din septembrie să dispară", a avertizat profesorul Baroi. "Dacă simțim că se schimbă ceva, vom interveni ".

Reprezentanții sindicaliștilor nemțeni vor să se asigure că Guvernul va respecta termenul- 15 aprilie- de elaborare a Legii salarizării bugetarilor, inclusă în Acord. Totodată, vor monitoriza, ca și colegii din țară, acordarea celor 700000 de euro învățămîntului preuniversitar.

Către Redacția Revistei "APOSTOLUL"

(Urmare din pag. 1)

2. *Descentralizarea învățămîntului preuniversitar reprezintă transferul de autoritate, responsabilitate și resurse în privința luării deciziilor și a managementului general și financiar către unitățile de învățămînt și comunitatea locală.*

Transferul de decizie de la nivelul central la cel local s-a desfășurat în ritmuri diferite pe domeniile sistemului: curriculum, evaluare și certificare, resurse, conducere și administrarea unității de învățămînt, politici de personal. Un element de noutate în ceea ce privește rolul ISJ în procesul de descentralizare, este faptul că, deși Inspectoratul școlar își păstrează atributele de îndrumare și control în procesul instructiv- educativ, în județele pilot, accentul se pune pe îndrumare și consiliere a unităților școlare.

De exemplu, la resurse și politici de personal, directorii de școli au fost consultați în ceea ce privește constituirea posturilor și catedrelor vacante cît și în ceea ce privește destinația posturilor, adică modul în care doresc să-i selecteze pe profesorii și învățătorii ce vor preda la catedră în unitățile lor școlare. Directorii au realizat implicația deosebită a acestei selecții în calitatea procesului instructiv-educativ, așa că au optat în majoritate pentru scoaterea posturilor la concurs.

3. Singura soluție pentru constituirea catedrelor este aplicarea Metodologiilor în vigoare privind mișcarea de personal, publicate în noiembrie 2005 pe site-ul M.Ed.C.. Denumirea de "titular în învățămînt" nu se regăsește în legislația muncii, ci doar noțiunea de contract de muncă cu durată limitată sau durată nedeterminată.

4. În județul Neamț un număr de 7276 cadre didactice au de primit diferențe salariale în perioada 2001-2004. Datorită neimplicării sindicatului nemțean în rezolvarea la timp, în perioada 2001- 2004, a acestei probleme, profesorii nemțeni vor primi suma restantă eșalonat, în tranșe lunare, timp de 3 ani. Suma restantă, estimată în acest moment, este de 83,4 miliarde lei.

5. La această oră se află în derulare "Proiectul de reabilitare a infrastructurii școlare" și "Programul pentru învățămînt rural".

În cadrul primului proiect, se află în execuție lucrări de reabilitare la Școala nr. 2 Roman și la Liceul de Artă "Victor Brauner" Piatra Neamț.

În fază de începere a lucrărilor se află reabilitarea Colegiului Tehnic "Ion Creangă" din Tg. Neamț cu Școala cu clasele I- VIII nr. 1 din Tîrgu Neamț.

În cadrul Programului pentru învățămînt rural, se află în fază de demarare a lucrărilor un număr de 21 de școli, pentru instalațiile termice, electrice și amenajarea grupurilor sanitare.

De asemenea, s-a realizat întocmirea documentației de proiectare pentru utilități la un număr de 57 unități școlare aflate pe listă pe site-ul MEdC.

Din cheltuieli de capital din bugetul MEdC există investiția în derulare "Centru de formare cadre didactice- Zona Moldova" localizată în Tîrgu Neamț, în incinta Colegiului Tehnic "Ion Creangă". Valoarea totală a acestei investiții se ridică la 1.221.000 Ron, din care avem aprobată fila de plan pentru 270.000 Ron. Se estimează că acest important obiectiv va fi recepționat la 1 septembrie 2006.

Menționăm că aceste programe se derulează prin MEdC, Direcția Reabilitare Școli. În ceea ce privește valoarea investițiilor, aceasta se va cunoaște după etapa de licitație de execuție a lucrărilor organizate tot la nivel de minister.

Retrospectiva învățămîntului nemțean

LUNA MARTIE

● Consiliul de Administrație al Inspectoratului Școlar Neamț a hotărît ca liceele să nu mai înființeze noi clase a cincea, începînd din anul școlar 2006-2007, decît dacă au în componență clase I. Singura unitate care îndeplinește această condiție este Liceul de artă "Victor Brauner", din Piatra Neamț.

● Simularea testelor naționale s-a încheiat, în Neamț, cu rezultate catastrofale. Mai bine de jumătate dintre elevi au luat note sub cinci la limba și literatura română și numai 51% au promovat testul la matematică. Procente ceva mai mari, în jur de 70 la sută, s-au înregistrat la geografie și istorie.

● După prima "citire", doar 174 din cele 312 de solicitări de acordare a gradațiilor și salariilor de merit au obținut răspuns favorabil din partea Inspectoratului Școlar Neamț. Cifra s-ar putea modifica în urma contestațiilor depuse de cei care s-au considerat nedreptățiți.

● Inspectoratul Școlar Neamț a găzduit, în luna martie, un curs de formare pentru inspectorii de limba și literatura română din toate județele țării, intitulat "Limbă și comunicare".

● Două echipe de monitorizare, una de la Ministerul Educației, cealaltă de consultanță tehnică, au fost prezente în Neamț pentru a urmări cum este implementat programul PHARE "Acces la educație pentru Grupuri dezavantajate".

● Conducerea Palatului Copiilor a fost preluată de prof. Petru Coșerea, care l-a înlocuit pe prof. Constantin Vernica. Fostul director a fost demis la începutul lunii martie, a doua oară în mai puțin de un an, după notarea cu nesatisfăcător la re-reevaluarea activității.

● Un alt director demis, în luna martie, este prof. Liviu Rusu, de la Liceul Economic, căruia i-a luat locul adjuncta sa, prof. Laura Scumpu.

● Directorii Școlii nr. 10, din Piatra Neamț, au demisionat, la începutul lunii martie, urmare a relațiilor tensionate cu inspectorul școlar- general prof. Dorina Drexler. Prof. Ioan Aruxandei și-a motivat gestul prin "neadaptarea la cerințele postului", iar colega sa prin "neacceptarea atitudinii inspectorului școlar general".

● Prima ediția a concursului Topschool, rezervată elevilor din Piatra Neamț, a ajuns la etapa preliminariilor.

M. DRĂGOI

La aniversare "ASACHI" reapare?

Reamintim: în anul 1881, mai precis, la 10 aprilie 1881, din inițiativa unor ”iluștri înaintași, ca prof. Ion Negre, dr. Dimitrie Cantemir, scriitorul Calistrat Hogaș și încă mulți alții”, apărea ”revista științifică și literară ASACHI, redactată și editată la Piatra-Neamț”. N-ar fi rău să mai reamintim că la 1 martie 2006 s-au împlinit 117 ani de la nașterea lui Gheorghe Asachi, cel care a pus ”bazele învățămîntului românesc superior, ale presei și teatrului românesc, a dezvoltat producția editorială și pe cea grafică”

Probabil, pornind de la aceste considerente și ”în condițiile de după 1989”, după mai bine de un secol, în decembrie 1991, un alt grup de intelectuali (Gheorghe Bunghez, Eduard Covali, Constantin Cucu, Marcel Drăgotescu ș.a.) ”a readus în viața spirituală a acestei părți de țară (...) noua serie a revistei ASACHI”.

ASACHI
REVISTĂ DE CULTURĂ
Cu ocazia fiecare an, S.C. Bibliopolis - Petrodava S.A. Sedcom dorește ca Sfânta Sărbătoare a Nașterii Domnului și Anul Nou, 2006, să aducă în casele și familiile Dumneavoastră pace și belșug în toate, multe bucurii, sănătate și noi împliniri. Clienților, furnizorilor, colorați colaboratori, cititorilor Revistei Asachi, salariaților și prietenilor librăriilor noastre le transmitem Sărbători fericite și La mulți ani!
NR. 202 • ANUL XIII • DECEMBRIE 2005 • 16 PAGINI • 0,50 LEI

Anii au trecut, revista a apărut, după un timp, lunar, cu regularitate, și a crescut în valoare, de la un număr la altul, lărgindu-și mereu cercul de colaboratori, diversificîndu-și tematica, justificînd întru totul înscrisul de pe frontispiciu - “revistă de cultură” - și fiind apreciată și în cercurile culturale de dincolo de granițele județului Neamț.

Nu ne-am propus să facem un bilanț al realizărilor din cei 14 ani de existență a seriei noi a revistei ASACHI (nr.1, decembrie 1991 - nr. 202, decembrie 2005), el se găsește în numerele 50, 100, 150 și 200. Altul este motivul care ne-a determinat să scriem aceste rînduri. Acum, cînd peste cîteva zile (la 10 aprilie) se vor împlini 125 de ani de la apariția primului număr, încercăm un sentiment de insatisfacție și nedumerire față de hotărîrea luată de membrii Consiliului de Administrație al S.C. BIBLIOPOLIS S.A. Piatra-Neamț, editorul seriei noi a revistei ASACHI, timp de 14 ani, de a renunța (cu cîtă ușurință !!) la unul dintre cele mai importante evenimente culturale, ce se întîmpla, pînă în urmă cu trei luni, în orașul nostru.

S-ar părea, și ar fi bine să fie numai o părere, că această ”întîmplare” nefirească, vine după altele cam de același fel. Amintim doar: 1.- ”confiscarea” de către Consiliul Local, de cîțiva ani buni, a spațiului cu destinație specială, încă din 1989, pentru Galeriile de Artă ale Municipiului, de pe Bulevardul Republicii și transformarea acestuia în casă a căsătoriilor (se aude că actualul Consilliu îl va retroceda celor cărora le-a fost destinat; n-ar fi rău); 2.- încetarea editării revistei ANTITEZE (nici un număr în 2005), în timp ce alte consilii locale din țară (vezi Bacăul) sprijină cel putin apariția unei reviste de cultură. Intrebăm și noi: oare cum e posibilă organizarea unui festival (nu Florile Ceahlăului!) al berii sau al vinului, nu s-ar putea sprijini și editarea unei reviste?

Ne place să credem că această perioadă de trei luni, în care revista ASACHI nu a mai apărut, a fost doar o sincopă trecătoare și că cei care trebuie să citească aceste rînduri le vor citi, inclusiv urarea domnului Gheorghe Bunghez, la apariția nr. 200, pe care o transcriem aici: "Să ne bucurăm și LA MULȚI ANI, ASACHI!".

P.S. Nu ne îndoim că vor exista replici la cele scrise mai sus, dar considerăm că replica cea mai nimerită ar fi ca pînă în 10 aprilie 2006, la aniversarea celor 125 de ani de la apariția primului număr al revistei ASACHI, să se editeze nr. 203 cu mențiunea "ianuarie, februarie, martie 2006".

Constantin TOMȘA

Concepția pedagogică a lui Basarab Nicolescu

POSIBIL TEMEI AL NECESARULUI SISTEM EDUCATIV MONDIAL ÎN VEACUL XXI

Evădit că omenirea se află azi într-un proces de degradare ce poate duce la dispariția speciei umane. Totuși, ca "ens educandum", omul s-ar putea redresa și salva printr-o educație și o instrucție adecvate necesităților actuale de integrare și globalizare. Un asemenea vital sistem educativ salvator, elaborat- eventual- sub patronajul UNESCO, ar putea avea ca nucleu concepția pedagogică, recunoscută în lume, a celui mai universal dintre românii contemporani, a lui Basarab Nicolescu, fizician, matematician, filosof, pedagog, antropolog, părintele viziunii transdisciplinare, inclusiv a "pedagogiei transdisciplinare".

Născut la 25 martie 1942, în Ploiești, a absolvit liceul aici, în 1960 și Facultatea de Fizică a Universității București, în 1965. A fost atras deopotrivă de toate obiectele de învățământ, simțindu-le substratul comun transdisciplinar. E reținut ca asistent la Facultatea absolvită. În 1968 publică prima sa carte "Ion Barbu- cosmologia "Jocului secund", ce a devansat cu două decenii elaborarea teoriei transdisciplinarității.

Obținînd o bursă franceză, în 1968 pleacă la studii în Paris, unde, în 1972, obține un doctorat care a stîrnit admirația lumii științifice franceze. Antrenat în numeroase proiecte științifice franceze, în 1976 își cere cetățenia franceză. A inițiat colecția "Transdisciplinarite", la Editura Rocher (Paris). Devine președinte fondator al Centrului Internațional de Cercetări și Studii Interdisciplinare (C.I.R.E.T.) și cofondator al "Grupului de Reflecție asupra Transdiciplinarității de pe lîngă UNESCO", ambele cu sediul la Paris. A fost și este solicitat să țină cursuri la principalele universități ale lumii și e invitat la congrese și seminarii științifice internaționale, inclusiv în România. Ca recunoaștere românească a admirabilelor lui merite științifice, a fost ales președinte de onoare al Fundației Internaționale "Ștefan Lupașcu" din Iași și membru de onoare al Academiei Române, la 6 dec. 2001.

Amintim lucrările traduse deja în românește: 1. "Transdisciplinaritatea- Manifest" 1999, Polirom, Iași, în care susține, în esență, că "studiul Universului și studiul ființei umane se susțin reciproc" (p. 97) și că transdisciplinaritatea cere lumii "rigoare, deschidere și toleranță" (p. 141); 2. "Rădăcinile libertății: Convorbiri cu Michel Camus", Ed. Curtea veche, Buc. 2004, în care afirmă că istoria actuală se află la răscrucea decisivă: "evoluție sau dispariție" (p. 60). Pentru asigurarea "evoluției" propune un "Minister al Afacerilor Planetare și Cosmice" (p. 92) care să acționeze pentru "introducerea sacrului în și prin știință, întrucît "sacrul se manifestă, în principal, prin prietenie".

Cartea cea mai legată de tema noastră este "Noi, particula și lumea", 2002, Ed. Polirom, Iași, 308 p, carte premiată de Academia Franceză. Din subcapitolul "Evoluția transdisciplinară a educației" (pp 241- 248), transcriem cîteva gînduri semnificative pentru tema noastră: "Nașterea unei culturi transdisciplinare, care ar putea contribui la eliminarea tensiunilor ce amenință viața și planeta noastră, este imposibilă fără un nou tip de educație care să ia în calcul toate dimensiunile ființei umane" (p. 241).

Reprezentantul neamului care a rezistat și a supraviețuit istoriei prin "cei șapte ani de acasă" spune lumii de azi, aflată în derivă: "În fond, întreaga noastră viață individuală și socială este structurată pe educație. (...) Viitorul este structurat de educația întreprinsă în prezent, aici și acum" (p. 142).

Referindu-se la raportul difuzat de "Comisia Internațională pentru Educație în Secolul al XXI-lea", de pe lîngă UNESCO" (al cărei membru marcant este și bravul român), publicat la Paris în 1996; la noi în 2000, Ed. Polirom, Iași, cu titlul "Comoara lăuntrică. Raportul UNESCO..." afirmă că "pune accent puternic pe cei patru piloni ai unui nou tip de educație: 1. a învăța să cunoaștem; 2. a învăța să facem; 3. a învăța să trăim împreună și 4. a învăța să fim" (p.242). Necesarele lămuriri le găsim în cartea existentă în biblioteci, unde vom înțelege că "Educația transdisciplinară este o educație a eliberării, care ne va permite să stabilim legături între persoane (...) și să zămislim ființe în permanentă interogație și integrare" (p. 248).

Prof. Traian CICOARE

Memoria documentelor

INSPECȚIILE REVIZORULUI ȘCOLAR DE NEAMȚ TITUS MĂRDĂRESCU-FOCȘANI

Se știe că "încă dinainte" de 1862 județele Neamț și Suceava (fost și Baia- n.n.) alcătuiau o singură circumscripție de inspecție, cu reședința la Piatra Neamț.

Primul revizor școlar al județului Neamț-Suceava, pe care-l aflăm din documentele vremii, a fost Anton Naum (1862). După acesta urmează: N. Vicol (1866), Gh. Obreja (1870), Gh. Musteață (1872), I. Phillippide (1875), C.P. Bobeica (1876), Victor Dogariu (1878), Scipione (Ion?) Bădescu (1881), I.L. Caragiale (1881- 1882), I. Negre (1882), Nestor Filoti (1886).

Titus Mărdărescu din Focșani vine în fruntea Revizoratului școlar Neamț după N. Filoti în 1886, într-o perioadă cînd "diriguitorii" primăriilor comunale criticau activitatea învățătorilor de la sate, deși aceștia, în majoritate "nu știau carte". Rămîne ca o mostră un act al Consiliului Comunal Vaduri din a II-a jumătate a veacului XIX, în care consilierii, neștiutori de carte, acuză pe învățătorul local de lipsă de pregătire, de metodă și de progres didactic; ei semnează prin puneri de deget...

Amintitul revizor a fost bun pentru vremea cînd a ocupat acest post. Era sever și controla pe nesimțite pe învățători- adesea zile la rînd. Îi ținea din scurt să-și facă datoria. Era însă și mucalit. Examinînd la gramatică, un elev de la o școală rurală spunea că "măgar" e verb. Conjugă-l, îi cere revizorul. Elevul se execută: Eu măgar, tu măgar, el măgar. Destul. Ai dreptate, îi răspunde Mărdărescu: tu nu înveți, eu vin rar în inspecție, domnul învățător nu-și face datoria.

Altă dată, cu prilejul unei inspecții fulgerătoare, cum făcea deseori, prinde în cancelarie în timpul orelor de clasă, într-o situație delicată pe un învățător tînăr căsătorit. Nu-ți dau altă pedeapsă, îi spune revizorul, decît să scrii în condica de prezență ce ai făcut în ora cînd trebuia să fii în clasă la datorie... A scris... unde o fi condica aceea de prezență...

Unui învățător de la o școală rurală de lîngă Piatra Neamț, care era încet la treabă, îi spunea "deaghe (deabia)" predă.

La Gîrcina inspectează școala, "dresează" procesul- verbal și pleacă fără să ia cuponul de inspecție, făcîndu-se că-l uită. Învățătorului îi spune că trebuia să se ducă tocmai la marginea județului într-o anchetă urgentă. A doua zi dimineață, la "ora 9 fix", cînd se începeau cursurile, "năbădăiosul" focșănean era pe catedră la școala amintită... Își uitase cuponul..., dar nici învățătorul n-a mai lipsit de la datorie cum obișnuia, conform celor constatate

"Curat exigență", cum ar spune nenea Iancu!

Prof. Gh. RADU

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

MARTIE 2006

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările: N. Mateescu Movilă 1/1860; Eugenia Livezeanu 3/1925; Aurel Buzilă 6/1923; Simion T. Kirileanu 7/1879; Gh. ungureanu 8/1907; Teofan Macovei 8/1908; Emanuel Elenescu 8/1911; D.D. Botez 10/1904; G.T. Kirileanu 13/1872; V. Vasiliu 14/1893; V. Mărculescu 15/1923; Virgil Gheorghiu 22/1905; Gh.A.M. Ciobanu 25/1925; Eleonora Tuhan 27/1932; G. Simion 27/1950; Tudor Ghideanu 30/1938; Eugen Tureschi 30/1942; Iulia Hălăucescu 31/1924.

- Și comemorările: 2/1968 Eugenia Mrejeriu; 9/1929 Theodor Sperantia; 9/1948 Panaite Criveț; 10/1967 I.S. Antoniu; 14/1972 I. Enescu.
- Martie 2006, revista Apostolul intră în al patrulea an de asistență în slujba școlii nemțene și, prin ea, a învățămîntului românesc contemporan.
- 1/2006 în școlile nemțene s-a evocat centenarul apariției revistei naționale Viața Românească la Iași, 1 Martie 1906, mutată, în ianuarie 1930, la București.
- 7/1934, n. prof. de limba română în unele școli nemțene, Mihai Stere Derdena, autor al unor cărți de critică literară, colaborator la revista nemțeană Asachi.
- 9/2006, în numeroase școli nemțene se marchează Anul Național Mircea Eliade (2006), ca preludiu la Anul Internațional Mircea Eliade (2007), cînd se împlinesc 100 de ani de la nașterea acestui gigant român universal, 9.03.1907,
- 12/1995, m. la București, prof. universitar D. Almaș (Ailincăi), înzestrat prozator, profesor și la P. Neamț, născut la Negrești- Dobreni, în 19.10.1908.
- 14/2002, C.C.D. Neamț a organizat colocviul "Mircea Eliade și C. Brîncuși" la care au participat profesorii: Teodor Negru, M. Obreja, Ioana Constantinescu, Emilia Chiriță, Paula Tănăselea, M. Albu, Ilona Michiu; și elevii: Iulian Panoschi, Rareș Timofte, Gabriel Hanganu de la Liceul de Artă.
- 19/1980, m. la Cluj- Napoca, prof. universitar de limbi clasice Theodor Naum, n. 1.09.1891, la Iași, fost profesor la Școala Normală "Gh. Asachi" din P. Neamț, proprietar la Cîndești- Neamț.

Prof. Traian CICOARE

DIN CARNETUL UNUI FOST INSPECTOR ȘCOLAR (1)

Noua rubrică deschisă în APOSTOLUL are darul de a face cunoscute cititorului fapte și evenimente trecute, vrednice, ale învățămîntului nemțean, pe care, vreme de aproape patru decenii le-am trăit și le-am descifrat în toate articulațiile lor, mai întîi ca profesor- filolog și director de liceu și, mai apoi, timp îndelungat, ca inspector școlar.

Ca orice om, am avut și am pasiuni. Cea mai puternică dintre acestea a fost școala, pe care m-am străduit s-o slujesc asemenea unui ostean conștient că luptă pentru idealul binelui și al dreptății. Viața mă călise pentru ceea ce avea să urmeze, dar nu bănuiam nicicum încercările unei adevărate aventuri spirituale de proporții.

Mă născusem la sfîrșitul ultimei conflagrații mondiale, în legendarul Muscel, într-o familie țărănească numeroasă, în care numai tatăl era știutor de carte, cititor pasionat de Biblie. Rămăsesem orfan de timpuriu de ambii părinți, după care fusesem internat, prin grija unor oameni cu inimă mare, într-un orfelinat de o factură aparte. Trecusem fără prea mari dificultăți prin liceu și Facultatea de Filologie a Universității din București, fusesem repartizat, după absolvire, la Liceul Mihail Sadoveanu din Borca, o școală autentică, un adevărat miracol pentru destinul cîtorva mii de fii și fiice ale Văii Bistriței.

Abia împlinisem 30 de ani și, odată cu primirea echipei de inspectori școlari instalată în februarie- martie 1968, domnul Ioan Crăciun, cel dintîi și cel mai important inspector școlar general al acestui județ, m-a chemat la Domnia -Sa, și, după o scurtă convorbire, mi-a spus să întocmesc dosarul cu actele necesare promovării în funcția de inspector școlar. Nu venise vremea să obțin gradul al II-lea. Aveam numai definitivatul în învățămînt, dar, anterior, în numai șapte ani de practică didactică, fusesem inspectat de

Începuturile

trei ori ca profesor și în mai multe împrejurări ca director, la numai 25 de ani.

Evenimentele s-au grăbit și foarte curînd, la 10 februarie 1975, am primit de la Ministerul Învățămîntului, cu acordul județului de partid, numirea în noua funcție. Aveam să înțeleg foarte repede, că, cel puțin pentru mine, această poziție în ierarhia învățămîntului nemțean nu va însemna nicidecum privilegii, ci servituți fără număr.

Printre inspectorii școlari ai vremurilor acelora, se aflau nume ale unor dascăli de uriașă sonoritate: Elena Iordache (pentru educatoare), Lidia Mandric (pentru învățători), Veronica Mihăilescu (limba și literatura română), Gheorghe Blaga (limbi moderne), Sorin Donea (matematică), Nicolae Dinu (fizică), Ion Munteanu (biologie), Mihai Zămoșteanu (istorie), Mihail Uliciuc (geografie), Traian Macarie (muzică), Constantin Țapu (sport), Valentina Romila (școli speciale), Dumitru B. (tehnologii și instruire practică). Oameni unu și unu, iar deasupra tuturor, "generalul" Ioan Crăciun și adjunctul său Dumitru Roșca. Nu voi obosi să scriu despre toți aceștia cu admirație pentru toate binefacerile pe care le-au adus învățămîntului nemțean în vremuri atît de aspre din punctul de vedere al presiunilor ideologice și al constrîngerilor de tot felul.

Dintru început, am fost impresionat de atmosfera intensă de lucru și de modul elevat și profesionist de abordare a fenomenelor învățămîntului. Era altceva decît în liceul în care ucenicisem ca profesor. Se vorbea numai cît trebuie și se muncea pe rupte, fără a se privi spre ceas sau spre soare, iar relațiile dintre inspectori, deloc reci sau artificiale, erau civilizate și fertile.

Disciplina fără cusur a muncii, spiritul de echipă, competența de rang înalt erau învățate și practicate de fiecare din mers. N-am cunoscut pe atunci aroganța și însăilarea, nepriceperea și ranchiuna, invidia și flecăreala, insinuările și statul degeaba. Fiecare își cunoștea rostul în angrenajul complex și responsabil al unei instituții județene mult respectate pentru valorile pedagogice, umane și morale pe care le promova și le apăra cu strășnicie și credință. *(Va urma)*

Gheorghe ȚIGĂU

APOSTOLUL LITERAR ȘI ARTISTIC

Anul 4
nr. 13
martie
2006

ARTĂ ȘI EDUCAȚIE

Lumea modernă liberă trăiește o criză a educației. În fiecare zi crește numărul rapoartelor cu privire la violența copiilor și a adolescenților, la puțina prețuire de sine a acestora, la folosirea drogurilor, la sinucideri etc. Unii părinți și educatori pun sub semnul întrebării atît de vechile metode de educație cît și pe cele noi. Nimic nu mai pare să meargă și problemele copiilor noștri continuă să crească. Unii cred că aceste probleme sînt rezultatul faptului că le permit și le oferă copiilor prea multe, în timp ce alții consideră practicile învechite de educație ca fiind singurele responsabile. Alții cred că aceste noi probleme au apărut ca urmare a schimbărilor negative din societate.

Prea multe ore în fața televizorului, prea multe reclame sau prea multă violență pe micile ecrane și în filme sînt considerate de unii ca singurele vinovate de această situație. În acest context, problemele tinerilor încep acasă și pot fi rezolvate tot acasă, dar și educatorii pot și trebuie să coopereze cu familia. Într-o lume unde formele de subcultură sau mai bine zis non- cultură prind teren tot mai mult, rolul educatorilor devine esențial în a canaliza sufletul copiilor care să devină tineri puternici, optimiști, cooperanți și cu încredere în Dumnezeu.

Din fericire, mai sînt educatori conștienți de rolul lor în plămădirea pozitivă a copiilor noștri. George Romila, profesor de desen și pictor "a scos în lume" de trei ori pînă acum pe elevii de la Liceul "Calistrat Hogaș" și Liceul "Petru Rareș". Expozanții au fost elevi de la clasele a VI-a pînă la a XII-a, iar lucrărilor lor au fost fie picturi (culori de apă pe hîrtie sau uleiuri pe carton), fie fotografii. Am fost entuziasmată să descopăr că acești tineri gîndesc că nu totul se rezumă la bani, la un pragmatism arid, și că mai există și alte forme de exprimare ale sufletului, care la această vîrstă este pur și încrezător.

Orașul nostru are avantajul că, prin Liceul de arte plastice și muzică, oferă posibilitatea tinerilor cu talent în domeniu să se dezvolte armonios și să-și îmbogățească sufletul. La numeroasele lansări de carte sau comemorări de scriitori de la Biblioteca Județeană "Gh. T. Kirileanu" din ce în ce mai mulți tineri încîntă auditoriul cu vocile lor, cu interpretarea instrumentală măiastră sau cu desene și picturi inspirate. Aș menționa în acest context concertele de canto organizate de prestigioasa și neobosita profesoară, Elena Botez.

Chiar dacă puțini vor îmbrățișa profesii legate de pictură sau imagine în general, importantă rămîne preocuparea lor pentru frumos, pentru valorificarea unor resurse sufletești pe care, din păcate, unii adulți nu le mai pot găsi într-o lume postrevoluționară deziluzionantă și din ce în ce mai dură. Asemenea evenimente la care putem adăuga și unele piese jucate de Teatrul Tineretului și reluarea recentă a concertelor simfonice lunare susținute în Piatra Neamț de Filarmonica din Bacău ne fac să gîndim că timpul nu este pierdut și se mai întîmplă cîte ceva benefic pentru educarea tinerilor noștri, care speră și vor mai mult de la viață, iar noi, maturii, nu avem dreptul să le tăiem aripile!!! Deoarece "copiii sînt din rai" spune celebra carte a lui John Gray, iar aripile îngerilor nu trebuie frînte.

Doina Cecilia IORDĂCHESCU

Mircea Eliade- Întoarcerea în timp

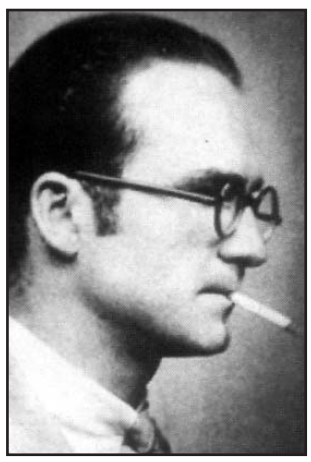

A existat- considera Eliade în Profetismul românesc - mereu o nostalgie după timpurile "idilice" ale protoistoriei- cînd încă nu apăruseră marile imperii militare- și nostalgia aceasta se îndestula îndată ce prezentul devenea mai puțin amenințător. Dar reîntoarcerea periodică la păgînism era, de fapt, o reîntoarcere în istoria profană, în prezent. Paradoxal, catastrofele istorice nu fac decît să pregătească regenerarea spirituală.

Pot fi, astfel, crizele istorice cu adevărat miraculoase atîta timp cît poți renunța la istoria profană hotărînd să trăiești în sacru, trecut sau prezent.

"Teroarea istoriei" este pierderea iluziilor, a optimismului care dominaseră prima decadă ce a urmat făuririi României Mari. Întoarcerea din Rai explică tragedia "tinerei generații". Și, totuși, Huliganii pregătesc o revoluție spirituală, culturală și dacă nu politică, cel puțin reală și concretă. Ei se pot angrena în realitatea obiectivă, ei pot intra, altfel spus, în istorie.

Obsedat de iubire și moarte, de participarea la istorie și de evadarea din timp, Eliade continuă în Noaptea de sînziene tema ieșirii din spațiul și timpul profan, al instalării într-o lume atemporală. Ca și în Lumina ce se stinge, în Noaptea de sînziene personajul traversează labirinturi.

Accesul în paradis e condiționat însă de depășirea, într-un fel sau altul, a infernului. Intrarea în Rai implică o naștere din nou, o "naștere mistică" posibilă printr-un "descensus ad inferos". Asemenea aleșilor din societățile arhaice care traversînd "moartea inițiatică", suferă mutații ontologice, eroii lui Eliade transgresează, pe diverse căi, orizontul fenomenalităților, intrînd într-un "dincolo" al sacrului.

Literatura fantastică compune, printr-o acțiune magică, o nouă realitate. Personajul din Secretul doctorului Honigberger se regăsește în Shambala, o țară miraculoasă, inaccesibilă geografic.

Sacrul se află în profan, fiind camuflat de el și, implicit, limitat. În lumea modernă, desacralizată, sacrul este dificil de recunoscut.

Transcenderea are semnificația recuperării "paradisului" pierdut. Pătrunderea în netimp determină revelația autenticității- libertatea deplină. În Tinerețe fără de tinerețe printr-un proces de anamneză radical, eroul adună întreaga cunoaștere umană, anticipînd condiția pe care o vor dobîndi oamenii după cîteva zeci de mii de ani. Principala caracteristică a noii umanități va fi structura vieții psihomentală. Tot ce fusese gîndit sau înfăptuit era recuperat prin abstragerea din imediat.

"Să ieși din timp, să nu te lași confiscat, macerat și terorizat; să trăiești ca om, ca ființă totală și să nu te lași trăit de țesuturi, de glande, de automatisme" sînt speranțe prin care Eliade își propune să reobțină "condiția adamică primordială" rămînînd în istorie.

În Noaptea de sînziene cerurile se deschid pentru inițiați astfel încît un accident banal poate însemna o ieșire din timp și spațiu. Perspectiva sacrului este redobîndită. "Teroarea istoriei" este anulată. Nașterea inițiatică implică moartea față de existența profană.

"Prizonier al istoriei" sau nu, Mircea Eliade explică în Mitul eternei reîntoarceri că omul modern trebuie să aleagă între "disperare și credință", căci nu se mai poate apăra împotriva răului profund decît prin ideea de Dumnezeu, iar singura sa libertate în cadrul istoriei nu poate fi decît o libertate care-și are sursa și-și găsește garanția și sprijinul în Dumnezeu.

Luminița MOSCALU

REVISTA REVISTELOR ȘCOLARE

INFOPULS – 8/2005

Sub titlul "Informaticieni în top", revista liceenilor de la Informatica pietreană publică trei interviuri cu tot atîția olimpici, Corina Baciu, Ioana Alina Andone și Andrada Ungureanu, toate semnate de colega lor Andra Arsene. Harnicii reporteri ai revistei scriu despre Balul bobocilor din toamna lui 2005 (Sabina Hodor), Festivalul internațional de teatru din Maroc (Magda Simion), Zilele CNI (Anca Atimofteoaei). Paginile de literatură sînt susținute de elevii

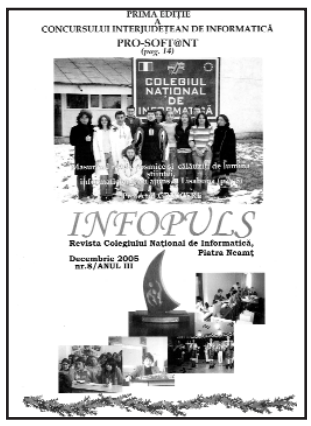

Corina Baciu, Ioana Ecaterina Aldea, Silvana Cosma și Adelina Andrica. O revistă frumos redactată, frumos prezentată grafic și tipografic.

ARIPI TINERE - 14/2005

Revista Școlii nr. 10 Piatra Neamț se deschide cu un scurt istoric al școlii și un constistent grupaj de știri din activitatea școlarilor din primul trimestru al acestui an de învățămînt, inclusiv de la Balul bobocilor. Interesante anchete printre colegii lor publică elevii Alexandra Rusu și Georgiana Paraschiv, iar Martha Afrăsinei face un tur de orizont pe glob la cumpăna dintre ani, aducînd în atenția cititorilor obiceiuri și tradiții de iarnă la diferite

popoare. Publicația se bucură de o tehnoredactare impecabilă și o prezentare grafică de excepție.

GENERAȚIA 9- 8/2005

Cu un sumar foarte bogat și divers se prezintă micilor ei cititori și revista Școlii nr. 2 Piatra Neamț. Profesoara Monica S. Cristea, coordonator, publică în loc de prefață un frumos poem despre "oamenii cu aripi de înger", poem ale cărui prime litere din vers alcătuiesc, în acrostih, numele unei ființe dragi. Alexandru Burlacu ia un interviu directoarei școlii, Valeria Sfermaș, iar Teodor Rotaru stă de vorbă cu două "privighetori". Alt reporter, Vlad Alui Gheorghe stă de vorbă cu parintele Iustin

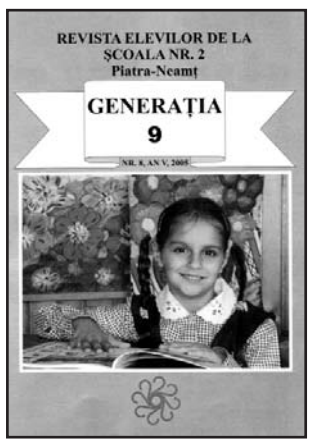

Pârvu de la Mănăstirea Petru Vodă, iar Tudose Florentina Maria ne transmite prin fiorul

UN CITITOR GRĂBIT

(Continuare în pag. 6)

Zona ROMAN Zona ROMAN Zona ROMAN

EU... TU ȘI... PĂDUREA! MĂ REGĂSEȘTE NATURA...

Din vîrfurile pomilor,
Ramurile îmi plîng... fericirea,
Ramurile îmi rad... durerea.

La pieptul crengilor,
Găsesc liniștea "verde",
Liniștea pecetluită de "vocile" naturii!

Printre "degetele" ramurilor
Îmi cîntă amintirile,
"Vedetele" naturii vii, încă!

La "picioarele" copacilor
Mă-nvăluie răcoarea singurătății
Dorul, singurul prieten rămas.

Mă găzduiește pădurea
În casa ei, cu suvenirurile mele.
Fiecare copac îmi dezvăluie
Secretul aprigului meu dușman: VIAȚA!

Ursul îmi arată nepăsarea ta
Ce îmi lovește sufletul ager de iepure,
Vulpea îți înfățișează viclenia,
Ce-mi minte, adeseori privirea.

Îmi alergi visele
Cum își aleargă cerbul frica
Îmi saturi setea de iubire,
Cum își devorează lupul prada.

Obosită... mă așez,
La umbra zîmbetului tău,
Închid ochii... apoi sleită de puteri,
Mă pierd în pădurea amintirilor tale!!!

Andreea GOLOGOZ
cl. a XI-a B

PLÎNG ȘI RÎD...

Iubirea nu are nici rațiune, nici rimă

Plîng și rîd...
Pierdută, fără credință în cer și în pămînt
Fanatică în iubire și...
Sunt un mort trăind...

Unde ești, îngerul meu?
Te caut în sclipirea fiecărui zîmbet,
În albastrul fiecărui ochi,
În fiecare adiere de vînt, în fiecare sărut.

Nu știu dacă afară plouă mereu,
Dar fața mea cînd se înalță spre cer
de picuri mari de ploaie se umple
da amar, de pelin
și de venin.

În brațele tale, o zeul meu
Gravitez, mă desprind de eden
Și... nu mai sunt ateu...
Fără timp, fără rațiune...

Aripile tale în jurul inimii mele
Mă purtau spre zenitul seninătății,
Într-o beție, într-un dans nebunesc...
Cea mai frumoasă înmormîntare!

O înger!
În îmbrățișarea ta,
Amețeam la înălțimea la care m-a purtat iubirea ta.
Ți-am cîntat o binecuvîntare,
O odă de venerare.

Și am șoptit apoi AMIN
Sufletul meu striga:
Cît de fericit sunt Doamne!
Și tu... și tu... ucigașul meu,
Iubitul meu...
Mi-ai dat drumul!

Astăzi îmi place să spun
Că inima mea e zdrobită de căzătură
Dar noi... noi știm adevărul...

Nu reușesc să mă ridic
Și nu știu dacă urlu de durere...
Sau de dor...
Nu pot să deschid ochii,
Nu pot să mă smulg,
Din adorarea chipului tău,
Imprimat în interiorul pleoapelor mele
În interiorul ființei mele.
Plîng,
Bătînd la fiecare ușă,
Căutîndu-te pe tine
Pentru o picătură de morfină.
Unde ești îngerul meu?

Maria LUNGU
cl. a XI-a

"Viitorul aparține celor care cred în frumusețea viselor lor"

(Eleanor Roosevelt)

GEOGRAFIA UNUI SUFLET

Cînd voi ajunge
Să ating vîrfurile munților
Încleștați pe creste de suflet ascuns
În ceața deasă și rece de ofuri și dureri,
Voi fi izbită de masivul și abruptul calcaros
Strijelită, sfărîmată și închisă
În peșterile arealelor carstice
Din adîncimi de suflet amar,
Spunînd apoi,
Înspăimîntată de tragica prăpastie a munților:
"Mi-e dor de creste
Mi-e dor de tine!"

Maria Magdalena LIAHU
cl. a XI-a

Versurile aparțin elevilor din cadrul Grupului Industrial Materiale de Construcții- Roman- și vor fi incluse în Placheta de versuri "Dor de poezie" în cadrul concursului interlicee.

Pagină realizată sub coordonarea profesorilor
Carmen ALEXANDRU și Valerian PERCĂ

PARTE DE CARTE

Semnalăm două noi apariții editoriale de maximă importanță pentru iubitorii de Teologie, dornici să descopere frumusețea acesteia și în alte limbi:

● ***Le français à l'usage des théologiens (Franceza pentru teologi)***, Editura Sophia, București, 2005, semnată de Lucreția Vasilescu - conferențiar la Facultatea de Teologie Ortodoxă București.

Autoare a multor studii de morfo-sintaxă a limbii franceze, Lucreția Vasilescu acordă o deosebită atenție culturii religioase.

Volumul se impune prin cantitatea și calitatea informațiilor, prin spiritul metodic, numeroasele sugestii făcute utilizatorului și nu în ultimul rînd prin vocabularul teologic francez-român existent la finalul cărții. Materialul bogat (noțiuni din Vechiul și Noul Testament, fragmente din operele Sfinților Părinți și Scriitori Bisericești, Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur, rugăciuni etc.) este sintetizat realizîndu-se un tablou al discursului teologic desfășurat în timp și spațiu.

Cartea de față nu reprezintă doar un instrument de lucru prin oferirea informațiilor oportune și necesare pentru studenții facultăților umaniste, ci constituie un ghid de bogăție spirituală pentru publicul larg.

● ***Manual de limba engleză pe texte biblice, patristice și liturgice (pentru nivel mediu și avansat)***, autor lector doctor Flavia Florea, Editura Cristiana, București, 2003.

Adresat cu precădere studenților teologi, clericilor, traducătorilor de carte religioasă, manualul oferă posibilitatea lărgirii și consolidării elementelor lexicale, gramaticale și stilistice prin familiarizarea sistematică și globală cu limbajul teologic, biblic și liturgic al limbii engleze. Cele 24 de lecții au următoarea structură: text biblic, comentariul textului, vocabular, note explicative, explicații pentru utilizarea vocabularului, explicații gramaticale, exerciții, lectură suplimentară, cheia unor exerciții.

Fragmentele, textele și exercițiile atent selectate și organizate metodic răspund exigențelor teologice, filologice și didactice ale culturii contemporane. Unind în chip armonios știința comunicării informațiilor cu iscusința aplicării acestora, autoarea înlesnește celor interesați primirea unei îndoite folosințe: intelectuală și spirituală.

Ambele lucrări ne ajută la dezvoltarea culturii teologice, dar și la îmbogățirea vocabularului de specialitate în limbile moderne.

Drd. Mihai FLOROAIA

REVISTA REVISTELOR ȘCOLARE

(Urmare din pag. 5)

Său poetic "sentimentele toamnei". Revista cuprinde foarte multe jocuri, curiozități, probleme distractive pentru toate vîrstele școlare. O revistă frumoasă, scrisă cu talent de elevii școlii.

LABIRINT - 4/2006

Și Școala nr. 5 Piatra Neamț se poate mîndri cu revista elevilor ei. Scrisă în întregime de copii, revista, bine tehnoredactată, conține o mulțime de texte; foarte multă poezie (bună), proze scurte, glume, probleme distractive. Ana- Raluca Naghi din clasa a III-a ne invită să ne bucurăm de venirea primăverii în două strofe scrise cu talent: "Primăvară, primăvară, / Bucuria tuturor / Tu faci iarna să dispară / Aducînd cu tine flori. // Prin livezi și prin cîmpii / Zboară păsări mii și mii / Fluturași multicolori / Toți ca fulgii de ușori". Într-un text-postfață, coordonatorii revistei, învățătorii Lia și Florin Nicolau invită pe foarte tinerii lor cititori să scrie, să colaboreze la revistă, deschizîndu-le paginile ei cu generozitate. Poate așa se explică și numărul mare de elevi care semnează în revistă. Gestul e nobil, pentru că, dintre sute de catarge, cîteva dintre ele vor învinge vînturile, valurile.

ANOTIMPURI - 42/2006

Veterana revistelor școlare din Neamț, "Anotimpuri"-le liceenilor de la chimie, sărbătorește, odată cu Europa întreagă, Anul internațional Mozart, publicînd o succintă biografie a marelui compozitor sub semnătura elevei Miruna Tomșa. Interesante proze scurte citim sub semnătura elevelor Ana Maria Sofronia și Anda Ignat și a profesorului Liviu Dan Băiețică, iar rubrica "Poesis" este susținută de elevii Matei Iurea, Anda Ignat, Raluca Ciubotaru, Alina Georgiana Manolache, Ana Maria Olteanu (debut), Vlad Nastasiu, Claudia Sorlescu, Ioana Andreea Stahie, Radu Verman. Un viitor analist politic sau editorialist de presă se arată a fi Matei Iurea cu textele sale "Vremuri grele" și "Să trăim... bine!?!", un viitor sociolog vedem în persoana elevei Anamaria Buzatu, cum un iubitor de istorie se arată a fi în viitor eleva Crina Bursuc. Paginile de religie sînt susținute de eleva Ioana Andreea Stahie și preotul Constantin Capșa. Despre profesionalitatea celor fac revista am mai scris. Și prin acest număr de revistă se confirmă aprecierea noastră.

Proiecte europene la "Victor Brauner"

Liceul de Artă este implicat într-un Proiect de dezvoltare școlară (Comenius 1) cu titlul Building Common Transversal Competences in Europe. Țara coordonatoare este Italia, parteneri în proiect alături de România fiind Slovacia, Turcia, Portugalia și Polonia.

În cadrul întîlnirii de proiect de la Senica (Slovacia) din octombrie 2005 s-au stabilit activitățile pentru anul școlar 2005-2006, bilanțul acestora urmînd a avea loc la Izmir(Turcia) în mai 2006.

Elevii Liceului de Artă "Victor Brauner" din cinci clase(clasa a IV a, clasa a VI a M, clasa a VII a A, clasa a XI a A și clasa a XII aA) sînt foarte interesați de tema propusă, Portretul în pictură, implicată fiind și muzica prin compozitori renascentiști; înregistrarea din spectacol urmînd să constituie fondul muzical al C.D.ului final.

În proiect sînt implicați, de asemenea, 20 de profesori de diferite specialități: istorie, engleză,franceză, muzică, limbă și literatură română,matematică, informatică și arte vizuale.

Pentru a eficientiza demersul educațional s-au folosit metode active, metode de descoperire prin cooperare și experimentare făcută de elevi cu ajutorul calculatorului, s-a apelat la jocuri, documentare în biblioteci și cu ajutorul internetului. Proiectul își propune pregătirea elevilor pentru a trăi într-o Europă multiculturală, depășirea prejudecăților și stereotipiilor etnice și religioase, înțelegerea originii comune a identității europene.

Carmen CORLĂȚEANU
Luminița MOSCALU

De-aș fi Nică sau Tom Sawyer

După terminarea iernii, pe când razele solare mă mângâiau, am auzit surâsul gingaș al copilăriei, care mă încânta cu sunetu-i cristalin și mă îndemna să merg spre descoperirea unei lumi fantastice, a copilului zburdalnic, care are fantezia întâmplărilor năstrușnice.

Spre lăsarea serii, când soarele apune, nu am încetat să privesc cerul cu acele culori ce nu puteau fi deslușite. În acel moment, parcă o scară mi se arăta, pentru a păși spre o lume nouă. Teama mă oprea... Am zărit o mână care mă îndemna să pășesc spre lumea copilăriei. Fără să realizez, am reușit să privesc chipul copilului care-mi strângea mâna. Păru-i era bălai, iar în ochii strălucitori în care mă oglindeam, am văzut Amintirile din copilărie ce-mi bucuraseră clipele de vacanță. Am început să înțeleg totul și mi-am dat seama că cel care îmi strângea puternic mâna era chiar Nică. Apoi, el mi-a făcut un semn, cerându-mi să-l urmez. Ne-am îndreptat spre școala din Humulești, unde se auzeau râsetele unor copii poznași. Când am intrat în încăperea unde Nică învăța, Dascălul citea copiilor povești, iar ei urmăreau cu privirea pe cartea fiecăruia. Atunci eu mi-am adus aminte de una dintre întâmplările lui Nică și m-am gândit să martirizez niște muște ce zburau deasupra capului meu. Am luat cartea și am început să curm viața cuviosilor bondari, dar nu i-am nimerit și, fără să vreau, mi-am dat în cap. Nică a început să râdă și m-a îndemnat să mergem spre casa lui părintească. Am intrat în curtea casei lui și am privit spre acoperiș, unde am zărit un cuib de barză ce nu adăpostea pe nimeni. Deodată, am auzit țipătul unui puișor care își căuta disperat mama. Nică va trebui să se trezească din nou, în fiecare dimineață, deoarece puișorul va face mult zgomot. Mi-am adus aminte de întâmplarea cu pupăza din tei și m-am gândit să fur puiul de barză pentru a nu-l deranja pe Nică. Peste un timp, am simțit un miros ce mă îndemna să-l urmez. Am intrat în prima încăpere din casă și am observat că mirosul ce mă încânta venea din cuptorul fierbinte. Am descoperit minunățiile ce erau gata să fie înghițite. Am gustat din porția cu alivenci gustoase și mi-a fost foarte greu să le împart cu Nică. După un timp, Nică mi-a șoptit că va trebui să mergem mai departe. Am ajuns într-un loc necunoscut, unde am zărit în depărtare un copil amuzant, cu părul creț și fața rotundă, acoperită cu mulți pistrui. Am păsit pe o uliță haioasă, cu multe case pitorești și plăcute. Am intrat într-o casă aranjată cu grijă, care avea un coridor lung, în centrul căruia se afla o masă rotundă și mare, cu multe scaune de diferite culori. Am privit spătarul strălucitor al unui scaun și am observat câteva litere deosebite ce erau scrise foarte delicat. Am citit cuvintele care alcătuiau numele unui băiat: Thomas Sawyer. Atunci mi-am dat seama că acel copil era Tom Sawyer ale cărui aventuri sunt de necrezut. Apoi, i-am cerut lui Tom să mergem spre un loc unde a avut întâmplări amuzante, dar, spre ieșirea din minunata și încântătoarea gospodărie, am observat gardurile care aveau nevoie de multă strălucire și culoare. Nu am stat prea mult pe gânduri și i-am șoptit lui Tom mica mea idee:

- Dacă aș putea să gust dintr-un măr "aproape fermecat" de o culoare roșiatică și cu un gust dulce și încântător, zărit în livadă, aceste garduri lipsite de culoare vor fi strălucitoare într-o clipă! Ce spui de asta, Tom?

În câteva momente, mi-am primit răsplata și gardurile erau ca noi, de diferite culori și foarte strălucitoare. Ne-am continuat aventura într-un loc depărtat de casa lui Tom, am străbătut un mic râu cu barca asemenea piraților, ne aflam pe o insulă îngustă și lungă, necălcată de piciorul omului, la marginea căreia era un râu. M-am odihnit la umbra copacilor împreună cu cei doi prieteni ai mei, iar apoi am înotat și ne-am jucat în valurile spumoase ale apei. Am privit soarele înfocat ce trimitea flăcări de jar insulei și ne-am îndreptat spre o peșteră întunecată unde gândul meu a fost mereu la găsirea unei mari comori.

După acest timp petrecut cu prietenii mei imaginari, fără să realizez, m-am întors, coborând pe aceeași scară, unde l-am întâlnit pe Nică. Încă mai auzeam surâsul gingaș al copilăriei, iar pe cerul întunecat se zăreau doar două stele strălucitoare: Tom și Nică.

Ana-Maria APETREI,
clasa a VII-a

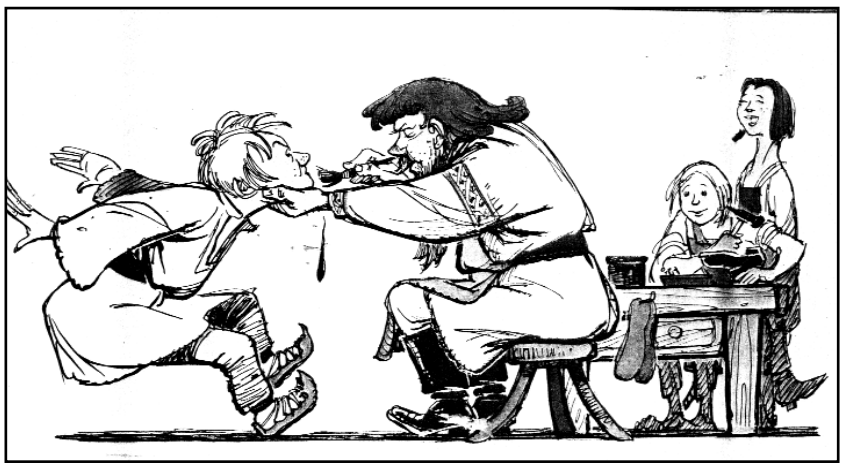

A-nceput să plouă

În dimineața asta plouă
Cu stropi mici,
Lăsând picuri de rouă
Pe ierburile reci.

Dar un strop mai mare
S-a ivit,
Lăsând, drept urmare,
Un sărut umezit.

Și s-a pornit o ploaie
Cu șiroaie.
Păsările a alungat
Și soarele s-a mâniat.

Dar curcubeul îndrăzneț
A vrut și el s-apară,
Lăsând o urmă de drumeț
Pe cerul plumburiu de vară.

Totul a revenit la viață
Dar mie nu-mi pasă.
Ori e cald, ori, frig
Eu, de bucurie, strig.

Patricia RICHTER,
clasa a VI-a

Semnal editorial:

TESTELE OLIMPICULUI

de Doina BUDESCU

Dacă în ceea ce privește bibliografia oferită elevilor candidați la capacitate, la bacalaureat sau la facultate, a devenit în ultimii 10-15 ani deosebit de stufoasă și cu etichete dintre cele mai tentante (”învățare foarte rapidă”, ”reușită garantată” ș.a.), dar aproape toate realizate pe baza compilării de texte extrase din lucrări ale altor autori, ei da, pentru pregătirea elevilor performeri, olimpici, după știința noastră, nu am văzut pînă acum materiale ajutătoare tipărite.

Iată că, recent, Doina Budescu, profesoară de limba și literatura română la Școala Nr. 3 din Piatra-Neamț, pornind de la cîteva principii pedagogice, în mod deosebit de la acela potrivit căruia , în general, concursul este un principiu al învățării prin interacțiune și confruntare, bazat pe spiritul de emulație, iar în special, concursul școlar este o situație educativă benefică și, de aceea, elevii care se confruntă reușesc mai bine decît cei care nu se confruntă!, dar autoarea, avînd o bogată experiență acumulată în timp, în activitatea la catedră și în spațiul concursurilor școlare, a alcătuit un volum deosebit de interesant ca structură și mesaj destinat elevilor olimpici, participanților la Concursul Național de Limba și Literatura Română Mihai Eminescu, volum intitulat TESTELE OLIMPICULUI (Editura Alfa, Piatra-Neamț, 2006), structurat în două părți: 1.)-Teste date, care adună subiectele la olimpiadă pe o perioadă de 17 ani (la etapa națională, din 1988 și 1989, pentru clasele VI; VII; VIII; la etapele naționale ale olimpiadelor, pentru clasele a VII-a și a VIII-a din 1995, 1996, 1997 și 1998, apoi pe cele pentru clasele a VII-a și a VIII-a,

realizate de către Ministerul Educației, începînd din anul 2000, șase subiecte date în județul Neamț și unul din revista Convorbiri didactice; 2.) - Teste propuse, cîte 7 teste pentru clasele a V-a și a VI-a și cîte 10 teste pentru clasele a VII-a și a VIII-a, cu bareme de corectare la vedere. Cele două compartimente ale cărții sînt precedate de un argument și un preambul în care sînt prezentate explicit atît beneficiarilor acestei culegeri - viitorii olimpici și profesorii lor.

Între argument și preambul, autoarea a strecurat și patru mărturisiri ale tot atîtor foste eleve olimpice ale Domniei Sale, care au obținut rezultate meritorii în ultimii ani.

Ar mai fi de semnalat: redactarea lucrării în conformitate cu normele recente impuse de DOOM2; bibliografia interesantă și mai ales utilă pentru cei interesați de performanță.

Pentru cei pe care nu am reușit să-i convingem cît de valoroasă și necesară este această carte semnată de profesoară Doina Budescu adăugăm un ultim argument: certificatul de calitate al cărții este semnat de referentul științific al volumului cunoscutul profesor Mihai Semenov, director-editor al revistei Convorbiri didactice. Limba și literatura română pentru învățămîntul preuniversitar.

Constantin TOMȘA

CONCURSUL NAȚIONAL DE PIAN *“CARL CZERNY”*

Ediția a XV-a (24-25.02.2006) Piatra Neamț

În societatea românească actuală se manifestă din ce în ce mai imperios nevoia creării în rîndul tineretului a unui sistem real de valori, promovarea și dezvoltarea unei noi mentalități de abordare a educației sociale, în spiritul concurenței, eficacității și calității.

Concursul național de pian "Carl Czerny" oferă tinerilor înzestrați un podium de afirmare a propriei valori și a nivelului de pregătire, dar și de întrecere cu colegii de aceeași vîrstă din țară.

El se adresează preșcolarilor și elevilor din clasele I- XII ce studiază pianul în liceele și școlile de muzică din țară. Este structurat în două etape, care acordă importanță egală ambelor aspecte strict necesare unei educații instrumentale complete-tehnica și interpretarea. Latura tehnică (fundamentală în crearea unui instrumentist) este determinată în promovarea primei etape, eliminatorii, iar cea de a doua etapă probează calitatea și nivelul interpretativ.

Tocmai această îmbinare între latura tehnică și cea interpretativă îi conferă unicitate alături de faptul că este și "cel mai bătrîn" concurs instrumental de talie națională organizat anual în Moldova.

Ediția din acest an, a XV-a, a avut loc în perioada 24- 25 februarie 2006, reunind pe scena sălii Studio a Liceului de Artă "Victor Brauner" din Piatra Neamț 60 de concurenți din România (15 licee de muzică) și Chișinău. Juriul a fost compus din: conf. univ. dr. Constantin Nițu- Facultatea de Muzică Brașov, prof. drd. Marin Pînzariu- directorul Colegiului Național de Artă "Octav Băncilă" Iași și prof. dr. Monica Noveanu- Liceul "Sigismund Toduță" Cluj.

Concursul a fost sponsorizat de Primăria municipiului Piatra Neamț și a fost onorat de participarea d-nei Inspector Școlar General, Dorina Luminița Drexler.

Eforturile concurenților (printre care și 9 pietreni) au fost încununate de 8 premii I, 10 premii II, 8 premii III și 12 mențiuni, iar cel mai valoros pianist, Valentin Mureșan din Brașov, a primit Marele Premiu și trofeul "Carl Czerny".

Festivitățile prilejuite de acest concurs au inclus și un recital de pian susținut de Daniel Petrică Ciobanu, cîștigătorul trofeului Carl Czerny 2005.

Dincolo de școală, teatru, discotecă sau televizor, concursurile aduc în viața tinerilor nemțeni exemple de motivare spre latura ce asigură echilibrul educației, ARTA; astfel vor germina sîmburii gustului pentru frumos, adevăr și speranță.

Prof. Cristina Alexandra POPA

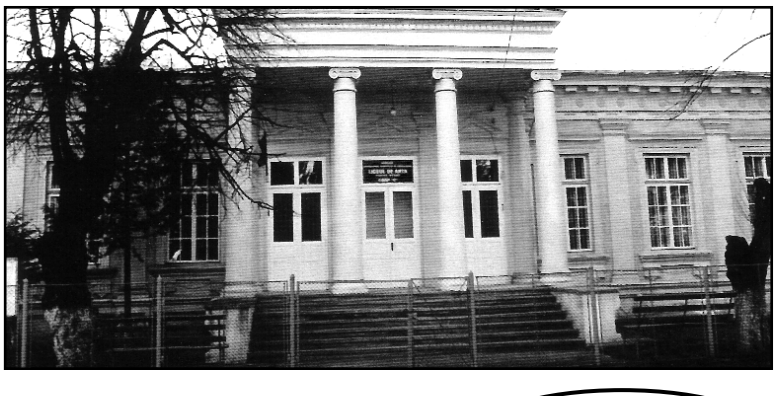

Aspecte ale psihologiei religiei: TIPURILE RELIGIOASE LA ELEVI

Pedagogul german J. F. Herbart, cel care a fundamentat pedagogia pe psihologie și etică, afirma că ,,Psihologia este cea dintîi știință auxiliară a educatorului".

Psihologia a ajuns la concluzia că nu poate cerceta un om religios în general, ci unul racordat la o anumită religie care crează un spațiu valoric, anumite norme morale etc. Credința trăită îmbracă forme diverse, dar sentimentul religios presupune întotdeauna o legătură între doi termeni: om și Dumnezeu. Sub aspect psihologic, religia se poate defini ca un ansamblu de limbaje, de sentimente și comportamente raportate la o ființă supranaturală.

Structura psihologică a trăirilor religioase stă în atenția multor psihologi. După aprecierea pr. prof. D. Călugăr, se poate vorbi de diferite tipuri religioase: intelectualist, voluntarist, sentimental, optimist, pesimist și flegmatic. Subliniez faptul că tipurile religioase nu apar în general, cu o precizie pronunțată, ele se transformă, evoluează, se completează, astfel încît se poate vorbi de un amestec al tipurilor.

a) tipul intelectualist - este preocupat de argumentările logice, de problema adevărului, de un învățămînt religios intelectualist, mai mult informal decît formativ. În asimilarea cunoștințelor va fi elev foarte bun, va pune întrebări pentru a-și clarifica anumite idei, va argumenta teoretic ceea ce susține, însă partea formativă va lăsa uneori de dorit: poate fi fanatic sau îndoielnic. Unor asemenea elevi trebuie să le argumentăm că ,,Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voie Tatălui Meu Celui din ceruri" (Matei VII, 21). Ceea ce ei învață trebuie să se concretizeze în fapte, credința trebuie trăită, aplicată, transmisă, nu doar cunoscută și acceptată.

b) tipul voluntaristic - etic este preocupat de unele probleme concrete, în primul rînd de faptele religios - morale, de ceea ce se realizează. Cunoștințele teoretice le va lăsa pe planul secund.

c) tipul sentimental - este stăpînit de viața sentimentală religioasă; el va căuta permanent momente de înălțare sufletească aplicînd în practică normele religiei și ale moralei creștine.

d) tipul optimist - va confunda esența religiei cu acele părți ușoare, plăcute, vesele ale ei, alegîndu-le pe acestea. Unii consideră religia ca fiind înșiruire de norme morale expuse prin intermediul povestitoarelor, a diferitelor scene. Acestora trebuie să le arătăm că religia însemnă mai mult, să-i facem conștienți de valorile ei, de credință, de dogme etc.

e) tipul pesimist - este îndurerat de aspectele deprimante ale existenței, descoperă părțile grele, întunecoase, greu de înțeles ale religiei, de acele părți aparent contradictorii sau confuze. Aici se încadrează și elevii preocupați permanent de ideea și forțele răului în lume. De exemplu, am întîlnit în 1996 o elevă în clasa a VIII-a, la Școala Nr. 37 din Iași unde predam religia, care citea din Sfînta Scriptură și din scrierile Sfinților Părinți numai acele locuri referitoare la iad, la forțele diavolului și acțiunile sale malefice, la vrăjitorii și alte practici magice, la sfîrșitul lumii și Judecata de Apoi etc, apoi îmi adresa întrebări așteptînd unele soluții pentru contracararea sau ferirea de forțele răului.

Bineînțeles că, ținînd cont și de particularitățile de vîrstă, de mediul familial din care provine, de anumite evenimente din viața lor, unor asemenea elevi trebuie să le arătăm că omul în lume nu e singur, ci Hristos este Cel care veghează, ne apără și că vom birui forțele răului.

f) tipul flegmatic - practică religia fără frămîntări, trăind cu nepăsare față de valorile ei; nu se întreabă în sine de anumite probleme. Lasă totul la voia întîmplării.

Profesorul de religie are menirea de a-i ,,trezi" elevului conștiința religioasă, de a-l face curios de anumite probleme, de a-i stîrni interesul, explicîndu-i ce trebuie să facă, cum, cînd și de ce?

Orice act religios implică mai multe componente psihice: reprezentări, convingeri, judecăți între care se stabilesc relații de independență. ,,Religia implică întotdeauna ceva mai mult decît procesele cognitive ale omului, totuși fiind un răspuns al eului total, gîndirea rațională nu este exclusă". Conștiința religioasă se realizează prin lărgirea treptată a experiențelor și trăirilor materializate prin bunătate, dreptate, recunoștință, dragoste, smerenie, iubirea aproapelui, hărnicie etc. În cadrul conștiinței religioase întîlnim mai multe elemente: conștiința intuitivă care sesizează realitatea supranaturală; trăirea acesteia pe baza unui suport afectiv; sinteze ale experiențelor religioase; experiența mistică, extazul și meditația, ajungîndu-se la trăirea contactului nemijlocit cu Dumnezeu.

Drd. Mihai FLOROAIA

RELIGIA ȘI EDUCAȚIA

Religia urmărește formarea chipului moral al omului. Religia atribuie o valoare deosebită personalității omenești, consideră omul ca o ființă mai presus de toate celelalte.

Pentru religie, omul este chipul și asemănarea lui Dumnezeu, creatura Sa cea mai aleasă, fiul Său.

Sufletul are valoare nesfîrșită înaintea lui Dumnezeu. De aceea, din punct de vedere moral-educațional, voința autonomă din om este un lucru așa de mare, încît l-a îndemnat pe Kant să afirme: "Două lucruri îmi umplu sufletul de admirație: cerul înstelat deasupra capului și conștiința din om". Religia, prin factorii săi de educație (familia, școala, biserica) urmărește înălțarea omului și fericirea lui.

Omul educat este virtuos și mulțumit în adîncul sufletului, deci fericit. Dumnezeu zicea poporului israelit, prin proorocul Moise: "De veți vrea și mă veți asculta, bunătățile pămîntului veți mînca", iar Mîntuitorul fericește pe cei "săraci cu duhul..., pe făcătorii de pace..., pe cei milostivi..., pe cei prigoniți pentru dreptate..., pe cei curați cu inima...".

Între religie și educație este o strînsă legătură fără ca totuși să se confunde una cu alta. Religia fără educație este deci ca un pom fără roade, iar educația fără religie este ca un fruct al cărui miez este lipsit de înveliș.

Preot prof. Mihai FUIOAGĂ

Biserica Apuseană între Evanghelie și spadă

Vă recomand două titluri care abordează obiectiv anumite probleme mai delicate din spațiul eclesiastic occidental, cu precădere pentru perioada Evului Mediu:

● **Alain Demurger, Cavalerii lui Hristos (Ordinele religios - militare în Evul Mediu secolele al XI-lea - al XVI-lea)**, apărută la Editura Cartier, 2003 în traducerea lui Ovidiu Pecican

Născute, în general, din cruciade, ordinele religios - militare constituie o nouă experiență spirituală în cadrul creștinătății occidentale.

Bazată pe o bogată bibliografie (surse, documente, literatură istorică), în cele XVII capitole, lucrarea abordează subiecte delicate precum: contextul occidental al cruciadelor, reconquista, ordinele religioase și militare din Țara Sfîntă, Spania, Prusia, Livonia, crizele, declinurile și dificultățile creștinătății Evului Mediu etc. „Înveșmîntați în armura de fier și în armura credinței," membrii acestor ordine sînt adevărați „cavaleri ai lui Hristos." Prin afirmarea monarhiilor în raport cu puterea pontificală scade și încrederea în ordinele religioase, fiind constrînse la reconversie caritativă.

Reprezentînd o nouă experiență pentru creștinătatea occidentală, nașterea ordinelor religioase a creat unele probleme.

Studiul reprezintă rezultatul muncii consecvente a mai multor istorici precum Anthony Luttrell, Alan J. Forey, Jean Flori, Henry Bogdan, Charles Higounet etc. Se încheie cu anexe documentate referitoare la Denumirea ordinelor, Cronologie, diverse hărți.

Printr-o amplă sinteză, istoricul de azi ne oferă, pe lîngă evenimentele istorice și mărturiile imaginației instituționale a oamenilor medievali.

● **Claudio Rendina, Papii. Istorie și secrete**, traducere și note Radu Gîdei, Editura BIC ALL, București, 2005;

Istoric, critic de artă, scriitor și jurnalist, autorul prezintă în lucrarea de față istoria papalității sub dublul ei aspect: temporal și spiritual. Prin intermediul biografiilor celor 264 de suverani pontifi (de la Sfîntul Petru și pînă la Karol Wojtyla) sînt scoase la iveală culisele și misterele Sfîntului Scaun, printre jubilee, antipapi, conclavuri și concilii. Profilurile pun în evidență fundalul istoric, legăturile cu împărații, importanța conciliilor dar și aspectele umane, interesele etc.

Rendina respectă tradiția care-i consideră sfinți pe primii 54 de papi, menționînd acest lucru în bibliografiile lor, cu toate că au fost eliminați cîțiva dintre ei pe motivul că nu-și avea nici o justificare cultul lor.

La final, într-un apendice, sînt prezentate sinoptic șirul papilor, al antipapilor, al jubileelor și al conciliilor din dorința de a satisface curiozitatea cititorilor în ceea ce privește cunoașterea acestui subiect.

Cartea, riguroasă și dezinvoltă, se adresează atît specialiștilor (teologilor, istoricilor), cît și publicului larg, doritor să cunoască o pagină foarte interesantă a istoriei.

Drd. Mihai FLOROAIA-
profesor la Școala „Spiru Haret" Piatra - Neamț

❖ REVISTA PRESEI LITERARE ❖ REVISTA PRESEI LITERARE ❖

* POEȚII BUNI MOR DE TINERI

Din **ROMÂNIA LITERARĂ** am aflat că unul din poeții buni ai Generației literare '80 a plecat dintre noi. S-a stins din viață poetul Valeriu Bârgău, la doar 55 de ani. Născut într-o comună băcăuană, la Mileștii de Jos, Valeriu Bârgău trece în tinerețe prin mai multe episoade care mai de care mai bizare: face o scurtă carieră militară după care lucrează ca docher în Brăila, apoi îl aflăm muncitor la Combinatul siderurgic de la Hunedoara. Debutează în volum cu "Epistolele tînărului Theodosie" în 1978, face o pauză de vreo zece ani și redebutează, odată cu optzeciștii, cu volumul "Floarea soarelui sau Mîna de lucru", după care îi apar și alte volume de versuri: "Alfabetul straniu în care vă vorbesc", "Tulburarea naturii", "Steaua de pămînt", "Poezii în zori", "Apocalipsa după Valeriu", "Noima de aur", "Sfîrșitul lumii" etc, cîteva romane, volume de publicistică. După 1990 înființează grupul de publicații și editura "Călăuza", editează "Ardealul literar și artistic", devenind unul din principalii animatori culturali din zona Hunedoara. Valeriu Bârgău era un prieten apropiat al poeților din Neamț.

* EMIL BRUMARU ȘI POEZIA SA EROTICĂ

Revista ieșeană **FEED BACK** publică, sub semnătura redactorului ei șef, poetul Daniel Corbu, cîteva pagini cu și despre poetul Emil Brumaru. După eseul "Emil Brumaru și epopeea sa eroico-erotică" și un consistent grupaj de versuri, este publicat un fragment din jurnalul (public al) poetului, inititulat "Gînduri despre poezie". Iată ce scrie Emil Brumaru despre poezie: "Nu dau definiții. O femeie ia o bilă de biliard și un tac. Se apleacă peste masa de postav verde pentru a lovi. Iată erotismul!!! Cel ce privește (eu) fesele jucătoarei de biliard, ori scrie un poem, ori e băgat la balamuc, în cămașă de forță. Am belit-o!"

* DIN AMINTIRILE UNUI FOST SCRIITOR

Sub acest titlu își publică scriitorul Adrian Costache în revista **LUCEAFĂRUL** amintirile sale despre anumiți scriitori contemporani care i-au marcat existența sa literară. În episodul din nr. 10 al revistei evocă figura lui Mircea Sîntimbreanu: "Profesorul Sîntimbreanu, cum știe generația noastră, era masiv în toate privințele; masivitate fizică dar și dezlănțuire retorică, un fel de forță a naturii, ceva mai pămînteană decît a lui Adrian Păunescu. Această masivitate fusese cred îmblînzită de meseria de profesor pe care o exercitase destul de mulți ani. De altfel cred că, dacă n-ar fi fost profesor, Mircea Sîntimbreanu ar fi putut fi un mai interesant scriitor decît autor al unor cărți pentru copii. De altfel, nu știu de ce tocmai el ajunsese director de editură după 1971 și nu dacă el fusese într-adevăr unul din acei autori care se luptaseră cu cenzura".

* PROCESUL COMUNISMULUI ESTE, TOTUȘI, POSIBIL

Revista **"Cuvîntul"** își face un titlu de onoare prin publicarea din cînd în cînd a unui supliment intitulat "Conferințele Cuvîntul". În cel din luna februarie este găzduită o dezbatere care în aceste zile este și în atenția societății civile din România: dacă mai este posibil un proces al comunismului. Sînt găzduite intervențiile, deosebit de interesante, ale scriitorilor Romulus Rusan, Stelian Tănase și Alexandru Zub. Unul din ei, Stelian Tănase zice printre altele că demararea acestui proces este împiedicată nu numai de o anumită mentalitate românească ci mai ales la propriu: "Avem o problemă atunci cînd dezbatem chestiunea procesului comunismului: arhivele sînt încă închise. Arhivele comunismului sînt cea mai mare problemă - nu pot fi frecventate, dosarele sînt închise, accesul este foarte limitat, în ciuda unei legi care este, de altfel, foarte proastă. Arhivele s-au închis în 1998 în ideea că va ieși o nouă lege și că vom putea beneficia de ea. Nu s-a făcut pînă astăzi".

OCHELARIST

APOSTOLUL LITERAR și ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA; Ștefan CORNEANU

Pledoarie pentru un bun manager

Managementul apare ca activitate practică odată cu civilizația, în procesul de diviziune a muncii, dar ca domeniu de sine stătător apare relativ recent, preocupările pentru "learning leadership" aparținînd epocii moderne.

Este de interes a vorbi despre stilurile de management, acum cînd cadrele didactice se pregătesc să-și depună dosarele pentru a concura la ocuparea posturilor de directori și directori adjuncți.

Un viitor director, manager de unitate de învățămînt va trebui să fie o persoană capabilă să administreze eficient resursele de care dispune unitatea, să fie un bun lider, responsabil, cu putere de decizie și să dea dovadă de calități antreprenoriale.

În management problema comunicării este esențială, atît în interiorul cît și în exteriorul instituții, un lider eficient este un lider comunicativ.

Comunicarea managerială poate consuma 80 % din timpul unui manager ocupînd locul central în activitatea unui director care devine atît monitor , difuzor cît și purtător de cuvînt.

Funcțiile specifice comunicării manageriale ar putea fi clasificate, fără a subestima importanța unei funcții în raport cu celelalte, astfel:

- **Funcția de informare**
- **Funcția de transmitere a deciziilor**
- **Funcția de instruire**
- **Funcția de creare de imagine**
- **Funcția de motivare**
- **Funcția de promovare a culturii organizaționale.**

Pentru a putea decide ce stil de conducere este favorabil și eficient instituției pe care o veți conduce vă propunem o clasificare a stilurilor de conducere managerială în funcție de calitățile personale, conjunctură și gradul de orientare spre muncă (după grila Blake - Mouton):

1. Managerul populist - a ajuns conducător ca urmare a presiunilor sindicale sau pentru că se bucură de popularitatea colegilor. În general nu are o autoritate reală asupra acestora, evită orice conflict social chiar cu prețul renunțării la măsurile de schimbare ce se impun.

Comunicarea are ca scop doar menținerea unor relații bune, netensionate și nu realizarea unor obiective. El va comunica aproape exclusiv pe orizontală și cînd este nevoit de jos în sus.

Discuțiile au loc în afara unor reguli formale și despre subiecte care nu sînt legate de muncă. Comunicarea neformală sub formă de bîrfă și zvon este dominantă. Dispozițiile, în cazul în care le dă, se discută și nu se execută.

2. Managerul autoritar - este în general, o persoană competentă din punct de vedere profesional, corect, serios, foarte muncitor, adoptă un stil de conducere, opus celui populist, acordînd importanță majoră problemelor de restructurare în detrimentul celor sociale. Climatul de comunicare va fi cu siguranță defensiv - agresiv.

Comunicarea are loc de sus. Managerul nu ascultă, nu are timp - el dă dispoziții.

Fad-back-ul este redus și se referă strict la muncă, nu și la atitudinile și sentimentele celor care muncesc.

Informația care circulă în instituție este distorsionată din cauza tensiunii existentă.

3. Managerul conciliator - este o persoană care promovează strategii de supraviețuire de la o zi la alta în încercarea de a împăca atît doleanțele angajaților cît și nevoia de restructurare.

El este un comunicator abil care știe să negocieze, să rezolve conflicte și să mulțumească pe termen scurt pe toată lumea. Acest stil de conducere este cel mai des întîlnit și asigură păstrarea funcției de conducere pe cea mai lungă perioadă de timp.

4. Managerul incompetent - ajunge în funcție prin concurs de împrejurări și rezistă foarte puțin. El este pasiv, adeseori corupt neinteresîndu-l soarta instituției.

Acest manager nu acordă atenție nici problemelor sociale și nici celor de eficiență a muncii. Ca urmare nemulțumirea este generală, frecvența conflictelor este mare, comunicarea este defensivă (față de șefi) și agresivă (față de subordonați).

Nu poate fi vorba de cooperare iar atitudinea managerului față de problemele organizației se propagă în toate direcțiile, scopul comunicării fiind supraviețuirea instituției.

5. Managerul participativ reformator - acordă atenție deosebită implementării schimbării, fără însă a pierde din vedere problemele sociale generate de schimbări, căutîndu-le soluții.

Acest manager încearcă să armonizeze interesele instituției cu cele ale angajaților săi. El știe să obțină colaborarea subordonaților implicîndu-i în activități impuse de eficientizarea muncii. Este inovator, creator și are curajul asumării unor riscuri. Se caracterizează printr-o capacitate deosebită de antrenare și motivare a personalului prin calitățile sale de comunicator.

Managerul reformator percepe corect mesajele celor din jur, dă dovadă de flexibilitate în situații de criză sau de conflicte de muncă, are în minte o strategie clară pe termen lung, știe să o comunice oamenilor și le transmite entuziasmul său.

Sperăm ca aceste rînduri vă vor provoca momente de reflecție, o autoevaluare obiectivă și dacă la capitolul comunicare stați bine, VĂ DORIM SUCCES!

Nu uitați, însă, sfatul lui Bisanne de Soleil referitor la excesul de vorbă: "Generalul care dă prea multe explicații își cucerește soldații dar pierde războiul"

Inspector consilier de imagine

Prof. Mariana ROȘANU

Mai aproape de adevăr- DECIZIA DE GRUP

Cercetările au demonstrat superioritatea deciziilor colective față de cele individuale. Cu privire la avantajele grupului în rezolvarea problemelor decizionale sînt invocate de regulă următoarele aspecte: în grup există posibilitatea ca numărul variantelor decizionale să fie mai mare, dat fiind numărul mai mare al membrilor componenți; potențialul creator al grupului este mai mare decît cel al individului, ceea ce permite soluțiilor decizionale să fie calitativ superioare celor ale indivizilor luați separat. În grup, prin schimb de opinii, se pot depăși mai ușor tiparele intrate în rutină ajungîndu-se la soluții noi.

Pentru creșterea creativității gîndirii și a calității deciziei colective sînt utilizate mai multe metode și tehnici (brainstorming-ul, metoda Delphi, tehnica Gordon, promovarea controversei etc.).

Grupul utilizează o cantitate mai mare de informații și cunoștințe. Fiecare participant deține unele cunoștințe pe care nu le dețin ceilalți. Cumularea acestor cunoștințe oferă o bază informațională mult mai largă pentru decizie decît cea existentă în cadrul deciziei individuale. Sunt luate în considerație mai multe variante, sînt examinate mai multe consecințe posibile în legătură cu fiecare variantă în parte. Astfel, este asigurată o mai mare probabilitate de a găsi o soluție superioară din punct de vedere calitativ.

În probleme complexe, caracterizate printr-un grad ridicat de incertitudine, estimările produse de către grup sînt mai apropriate de estimarea corectă decît cele produse de fiecare individ în parte.

Decizia colectivă generează un grad mai ridicat de consens în raport cu decizia individuală, dar acest lucru se întîmplă mai ales în grupurile mari; în grupurile mici acest aspect trebuie verificat. În estimarea calității unei decizii este necesar a se lua în considerație și gradul de consens pe care ea îl creează. Toate cercetările au pus în evidență faptul că dezacordul blochează decizia, în timp ce consensul are efect facilitator. În plus, dezacordul generează tensiuni, conflicte, o stare de spirit negativă în grup.

Grupul, datorită mecanismelor

sale interacționale, dispune de posibilități de reglare și compensare mult mai mari decît indivizii.

Relațiile - de orice fel - sînt precum nisipul pe care-l ții în mînă. Dacă îl ții ușor în căușul deschis, el rămîne acolo unde este. Dar în momentul în care strîngi mîna ca să nu-l lași să scape, nisipul ți se strecoară printre degete. S-ar putea să mai rămînă ceva, dar cea mai mare parte din el se risipește. Dacă o ții ușor, o respecți și îi oferi libertate celeilalte persoane, este foarte probabil să rămînă așa cum este. Dar dacă o ții prea strîns, ești prea posesiv, relația îți scapă printre degete și este pierdută."(Kaleel Jamison- The Nibble Theory)

Dacă sîntem de acord că drepturile omului sînt pilonii unei societăți democratice, noi, toți slujitorii școlii și ai dascălilor trebuie să consolidăm acești piloni, să ridicăm alături și alte coloane.

Afirmarea și asumarea principiului egalității de șanse sînt esențiale pentru realizarea unei societăți juste, bazată pe decizii juste.

Prof. Ioan NIȚĂ-
Grup Școlar Economic
Administrativ Piatra Neamț

ÎNVĂȚAREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ȘI CORECTAREA GREȘELILOR

Apariția greșelii în scrisul și cititul elevului provoacă profesorului, cît și elevului o reacție defavorabilă, pe de o parte, ea este semnul unei învățări neadecvate și profesorul se resemnează să o depisteze și să o corecteze imediat- prin procedee mecanice- pentru a o elimina definitiv, pe de altă parte, teama de greșeală îl inhibă pe elev, care refuză să se exprime atunci cînd nu este sigur de certitudinea construcțiilor sale.

Rezultă că prezenta sau perspectiva efectuării unei greșeli sărăcește mijloacele de expresie ale elevului.

Din punct de vedere pedagogic, greșeala se definește în raport cu obiectivele predării-învățării, proces care, în majoritatea cazurilor, urmărește la elevi formarea unei performanțe în cadrul disciplinei de învățămînt.

Orice apariție a greșelii reprezintă un moment critic potențial, resimțit diferit de profesor și de elev, moment care poate fi sursa virtuală de neînțelegeri, conflicte, inhibiții sau deopotrivă poate fi reprezentat, înțeles și trăit benefic. El poate fi depășit prin considerarea greșelilor ca o manifestare naturală și necesară în procesul de învățare.

Reacția profesorului în fața greșelii nu este simplă, avînd în vedere cantitatea factorilor ce trebuie luați în considerare pentru a hotărî dacă trebuie să corecteze ce, cînd și cum.

Un program de recuperare, deci de corectare a greșelilor, are în vedere:

- aplicarea corectă în practica utilizării curente a limbii, a regulilor de bază, excepțiilor și cazurilor particulare ale domeniului luat în considerare: lexic, morfosintaxa etc.;

- înlăturarea definitivă a greșelilor prin mai multe activități;

- identificarea greșelii în funcție de forma enunțului, semnificația urmărită, context și situație;

- analiza greșelii: pornind de la realizările lingvistice ale elevului și luînd în considerare enunțurile corecte pentru a explica sursa reală sau posibilă a greșelilor, în funcție de statutul lor relativ la SI (sistemul de referință).

Analiza oferă profesorului informații despre SI care permit:

a) infirmarea sau confirmarea în legătură cu ipotezele care susțin achizițiile elevilor;

b) cercetarea și analiza de către elevi a altor achiziții;

c) observarea și evaluarea progresiei învățării;

d) orientarea predării în funcție de a)- c);

- corectarea greșelii. Alegerea greșelilor ce urmează a fi corectate este determinată de diverși factori și de analiza pe care o face profesorul, avînd în vedere: caracteristicile greșelii (frecvența, nivelul lingvistic afectat, gradul de îndepărtare față de SI, incidența ei asupra comunicării), caracteristicile elevului, ale profesorului și ale contextului pedagogic (metodologia adoptată, progresia urmărită, obiectivul lecției, obiectivul general al predării/ învățării sau control, natura greșelii, sarcina de învățare cerută).

În funcție de caracteristicile greșelii și de contextul pedagogic, se stabilesc și tipurile de exerciții de recuperare (de corectare a greșelilor).

În general, se consideră că numai disciplinele cu caracter tehnico- științific prin excelenta formalizare pot apela la serviciile calculatorului. Toate disciplinele de învățămînt sunt permiabile algoritmizării sau au șanse egale de a valorifica didactic virtuțile echipamentelor de prelucrare a datelor cu ajutorul calculatorului electric.

Utilizarea calculatorului la orice oră a oricărei discipline de învățămînt nu înseamnă transformarea acestei ore în oră de informatică. Scopul este de a stimula gîndirea algoritmică a elevului, de a-l face să înțeleagă un program, de a-l determina să programeze și de a-i stîrni interesul pentru programul pe care îl execută mașina.

Prof. ing. Vasile BÎLIȘ

(Continuare în numărul viitor)

DE CE SE DROGHEAZĂ TINERII?

Este inimaginabil ca unul dintre copiii pe care îi cunoaștem, poate chiar propriul copil, poate fi un consumator de droguri. Și totuși, există... Și ce poate fi mai cumplit decît să vezi un copil sau un tînăr cum aleargă înnebunit după o doză de heroină? Sau cum un prunc nenăscut ,, cere" în pîntecele mamei sale doza de drog?

În România, în perioada 1990-1996, cuiburile traficanților și consumatorilor de droguri erau căminele studențești. Apoi vînzătorii de iluzii au dus moartea albă și în baruri, discoteci, la colț de stradă și chiar în unele școli.

Motivele pentru care un tînăr ajunge să se drogheze sunt foarte variate. Unii se droghează din curiozitate, fiindcă au auzit că se trăiesc senzații extraordinare. Alții din mîndrie, din plictiseală sau din deznădejde, ca să fie ,,altfel"decît semenii lor.

Categoria celor care ajung să folosească droguri din deznădejde este destul de numeroasă, pentru că sunt mulți tineri dezamăgiți de ceea ce le oferă lumea și societatea românească, se văd fără șanse în viitor și vor să evadeze din prea dura realitate. Găsesc astfel un refugiu cu final sinistru, un cerc vicios din care extrem de greu mai pot scăpa. Practic, fără să-și dea seama, înlocuiesc o constrîngere (pe care o simțim cu toții cînd vedem bolile societății) cu o robie mult mai neîndurătoare și care nu duce decît la moarte.

Cei care devin consumatori de droguri din dorința de a experimenta ceva nou sunt, de regulă, ,,copiii de bani gata", plictisiți că au tot ce și-ar putea dori din banii mulți ai părinților - și poate prea puțina dragoste și lipsa de preocupare din partea acestora- și pe care doar ceva interzis i-ar mai putea stimula, le-ar mai putea da emoții. Acest lucru se agravează cînd sunt și snobi și consideră că a te droga este ,,la modă".

Părerea mea este că marea cauză a începerii consumului de droguri este lipsa de informare a copiilor, adolescenților și tinerilor. Ei nu realizează prăpastia în care se aruncă, pentru că părinții lor și noi, profesorii, nu-i educăm suficient în această privință. Folosim prea mult din timpul la catedră doar pentru a le împărtăși din știința noastră în domeniul de pregătire profesională și prea puțin pentru a-i învăța să trăiască. Pentru că un consummator de droguri încetează să mai trăiască. Devine captiv într-o lume iluzorie, fără contact permanent cu realitatea, care duce inevitabil la moarte. Toxicomanii sfîrșesc, de regulă, prin sinucidere, supradoză, infarct miocardic, accident vascular cerebral, blocaj renal și ciroză hepatică.

Cea mai mare problemă o constituie faptul că acești copii sau tineri vor să facă o singură încercare, cred că poate fi ,,prima și ultima dată", dar medicii care lucrează în centrele de toxicologie recunosc că o dată ajunși la consumul de droguri, drum de întoarcere nu prea există și că marea majoritate o iau de la capăt după ce ies de la dezintoxicare. Cînd tînărul respectiv realizează pericolul și ar vrea să renunțe, este deja prea tîrziu, fiindcă descoperă că sunt dependenți.

Organismul adolescentului sau tânărului care a consumat stupefiante are reacții diverse, în funcție de drogul administrat, dar, în principal, apar halucinația, somnolența, tulburări respiratorii, nesiguranța în mers, paloarea feței și privire pierdută, de prostuț și cu timpul memoria și capacitatea de a învăța scad. Consumul periodic de droguri duce și la apariția tulburărilor psihice: anxietate, paranoia, oboseală extremă, iritabilitate, depresie și insomnie gravă, somn agitat și neodihnitor. Chiar dacă nu putem concepe că însuși

copilul nostru poate fi o astfel de victimă, trebuie să fim atenți la orice schimbare bruscă a stării lui de sănătate sau a stării lui de spirit și să-l ducem la control medical. Să nu se înțeleagă că orice răceală sau oboseală trebuie să ne ducă cu gîndul la consumul de stupefiante, ci doar că nu putem nega cu desăvîrșire această cauză.

Reabilitarea unui toxicoman presupune multă dragoste și răbdare din partea celor apropiați. Dependența nu este o joacă, este o dramă a cărei intensitate nu poate fi descrisă în cuvinte, ci doar fragmentat intuită dacă aflăm mărturisirile acestor victime ale drogului: ,, Mi-am zis că va fi prima și ultima dată. Nu am simțit mare lucru...După 3-4 ore mi s-a făcut rău. Am încercat din nou... Dependența psihică s-a instalat destul de repede. Mama și mătușa sunt cadre medicale. Și-au dat seama că mă droghez. Din disperare, cred, ai mei au greșit foarte mult. Am simțit din partea lor un fel de repulsie. M-au făcut să mă simt străin... Toate eforturile lor au fost în zadar. Am ajuns pînă acolo unde am obligat-o pe mama să-mi cumpere doza."

Lipsa drogului produce stări de criză manifestate prin nervozitate excesivă, violență, tîlhărie și criminalitate. Aceasta este perioada de sevraj, care în termeni medicali se traduce ca fiind ,,răspunsul organismului la absența bruscă a drogului cu care este obișnuit". Prin îngrijiri medicale de specialitate există șansa readucerii toxicomanului la viață. Întoarcerea unui toxicoman înseamnă foarte mult, el se naște a doua oară.

Omul, prin firea lui, a fost și este un căutător, un aspirant către mai bine, către mai sus, către absolut. Dar efectele drogului sunt false stări de beatitudine. Drogul te scoate dintr-o stare de normalitate sau de tulburare și te introduce în lumea falsei bucurii, după care te aruncă cu brutalitate în abis. Unele persoane care se droghează sunt niște persoane puternice, niște căutători. Important este să nu se oprească aici! Pentru că aici nu vor găsi niciodată acel ceva după care tînjesc. Un preot spunea: ,,Drogul este limita extremă- limita între viață și moarte. Unii consumatori de droguri aleg această cale ca semn de protest. Ca o revoltă, ca un "nu" spus lumii acesteia. De ce? Pentru că oamenii au ajuns ca niște roboți, care trăiesc într-un cadru de viață străin de viață".

Dr. ing. Cristina Albu-IACOB,
Colegiul Tehnic de Transporturi, Secretar executiv al Comitetului Director al Asociației pentru Siguranța Comunitară și Antidrog Neamț

SIMULARE ȘOC

Elevii nemțeni și profesorii lor au ieșit ciufuliți rău din simularea testelor naționale. Jumătate dintre participanți nu a trecut examenul la limba și literatura română, cam tot atîția au căzut la matematică, singurele discipline la care s-a reușit trecerea mai hotărîtă a pragului notei cinci (aproximativ 70 la sută admiși) fiind istoria și geografia. Verificarea la zi a cunoștințelor viitorilor absolvenți de gimnaziu nu a dat rezultate dezastruoase numai în privința procentului de promovabilitate. La limba și literatura română, de exemplu, 19% dintre promovați au obținut note între 5 și 6, 10,33 % între 6 și 7, 8,94 % între 7 și 8, 7,34 % între 8 și 9 și numai 3,98 % între 9 și 10. Numai trei elevi din Neamț au luat nota maximă.

Rezultatele de la matematică nu diferă mult: 25,38 % au fost notați între 5 și 6, 15 % între 6 și 7, 3,45 % între 8 și 9, 1,67 % între 9 și 9,99, iar 0,23 % (14 elevi) au obținut zece.

"Rezultatele slabe au apărut din cauza subiectului al treilea, la care copiii nu s-au așteptat: au avut de demonstrat că o operă studiată este fabulă. Or, ei au învățat fabula în clasa a șasea și nu i-au dat importanță. S-au așteptat să le cadă nuvela, cum se zvonea, pe care au făcut-o și în clasa a opta, deci un text recent studiat. Foarte mulți au repetat ce nu trebuia și au fost prinși pe picior greșit. Așa se întîmplă la simulare de obicei: notele nu sînt foarte mari, pentru că elevii nu prea dau importanță testului", a explicat un profesor rezultatele slabe la sfîrșitul testării la limba și literatura română.

Dacă fabula este o scuză, notele de la matematică dovedesc slabele cunoștințe ale elevilor. Un alt argument al eșecului, stresul de examen, nu ar fi putut să influențeze atît de mult și mai ales atît de mulți candidați. În condițiile în care elevii au fost interesați de aceste testări, dovadă numărul mare de participanți, peste 90 la sută, testări anunțate cu multă vreme înainte, adevăratele explicații sînt altele.

Rezultatele simulării din acest an sînt mai mult îngrijorătoare decît surprinzătoare. Ultimul examen oficial, cel de vara trecută, a provocat un adevărat șoc școlii nemțene prin numărul neașteptat de mic de promovați.

M. DRĂGOI

W.C. japonez

O școală rurală din România primului deceniu al secolului XXI....

O școală ca multe altele, cu copii mai mari și mai mici, cu învățătoare, profesoare, profesori, directori...

Cu o clădire mai mult veche, cu săli de clasă și laboratoare, cu sobe care fumegă bătrînește și în care femeia de serviciu îndeasă tot ce arde, sau tot ce ar trebui să ardă, pentru a încălzi un spațiu în care toată lumea zgribulește.

În bănci, elevii stau ghemuiți, cu genunchii strînși, frecîndu-și mîinile, înfrigurați, iar la tablă doamna sau domnul tușește discret, agitînd arătătorul pe suprafața jupuită și flenduroasă a unei hărți, căreia i se refuză la nesfîrșit pensionarea.

Țara este mare, este frumoasă și este bogată, are cîmpii mănoase, păduri seculare și munți maiestoși. Ea are fabrici și uzine, în care lucrează un popor harnic, dornic să prospere.

Oamenii acestei țări sînt ospitalieri, păstrători ai tradițiilor, vrednici gospodari și iubitori ai trecutului lor glorios.

Tot așa sînt și copiii lor, care constituie viitorul de mîine al patriei. Deocamdată ei sînt mici, cam palizi și fără vlagă, dîrdîie de zor și nu prea pot fi atenți la hartă.

Dar în școală este sărbătoare.

O delegație japoneză vizitează frumoasele ținuturi ale acestui colț de rai hibernal, mirîndu-se că deși au foarte multă zăpadă și gheață, localnicilor nu le-a trecut prin minte să pună de un festival ca cel de la Saporo. Singurele statui care par de gheață aparțin celor cîțiva profesori navetiști, care așteaptă pe « ia-mă nene» în frigul aprig, la marginea șoselei naționale.

Însuși domnul ambasador al țării Soarelui -Răsare, excelența sa, al cărui nume este prea greu de pronunțat, a propus vizitarea acestei școli, a primăriei și a dispensarului uman .

La primărie a fost foarte bine. Pîine și sare, ospitalitate românească cu rachiu de casă, d-l Primar cu nasul puțin cam roșu, căci s-a sacrificat probînd calitatea băuturii, Vicele bîlbîindu-se emoționat și tanti Geta, soția dumnealui, împreună cu personalul, în costume naționale.

Cald, bine, sobele de teracotă încinse de cu seară, podele proaspăt spălate, gresie lucioasă, nițel alunecoasă, de era să «dea bîca» domnul ambasador.

La dispensar a fost aproape bine, domnul doctor lipsea, că avea o cumetrie, dar doamna asistenta a ținut piept situației, chiar la propriu, cum este ea, mă rog, un pic mai plinuță în partea superioară și în cea posterioară că-i «hrănace» draga de ea, plăcîndu-i mult păsările de curte.

Cel mai bine a fost însă, la școală. Chiar de la intrare delegația a fost întîmpinată de prichindeii formației folclorice.

Costumați în popular, cu pantalonii prea lungi, suflecați voinicește, au dansat pe cinste, iar domnul de muzică a spus că exprimă prin dans și cînt bucuria întîlnirii cu reprezentanții poporului nipon, prieten și frate.

S-a aplaudat, copiii au fost mîngîiați părintește și s-a trecut la vizitarea școlii.

Toată lumea a fost foarte mulțumită. Domnul inspector s-a străduit să explice în limba engleză preocupările colectivului în ceea ce privește informatizarea prin introducerea programului AEL și folosirea intensivă a celor trei computere din laboratorul de informatică.

Domnul ambasador a primit cu multă satisfacție aceste precizări, zîmbind binevoitor și dînd din cap aprobator, întărind astfel speranțele celor prezenți într-o donație de «aparatură electronică».

Plimbarea a continuat, zîmbetele aprobatoare s-au înmulțit, domnul director a adus vorba despre situația încălzirii, dar s-a înroșit ca racul, înghițindu-și vorbele la privirile mustrătoare ale primarului.

În cele din urmă au poposit la cancelarie, pentru o scurtă discuție cu colectivul didactic. Vorbitorii au spus de toate, reliefînd marile succese obținute în pregătirea didactică și în munca educativă, lăsînd frumoasa impresie că, în cel mai scurt timp, școala cu pricina va depăși performanțele celor mai avansate instituții de acest fel din țară, și cine știe, poate chiar din Europa!

Prof. dr. D.D.URSACHE

(Continuare în pag. 11)

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
DIRECȚIA GENERALĂ MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE

PRECIZĂRI PRIVIND MIȘCAREA PERSONALULUI DIDACTIC DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PREUNIVERSITAR

1. Disciplina "Educație antreprenorială" poate fi predată de absolvenții avînd una din specializările prevăzută în Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005, la aria curriculară "Om și societate", disciplinele "Economie și educație antreprenorială". În anul școlar 2006- 2007, orele de la disciplina "Educație antreprenorială" pot face parte și din norma cadrelor didactice care au înscrisă pe diploma de licență specializarea filosofie, în concordanță cu Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de cioncurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005. De aceste situații se va ține seama cu precădere la încadrarea cadrelor didactice titulare care au înscrisă pe diploma de licență specializarea filosofie.

2. Disciplina "Științe" în învățămîntul liceal poate fi predată de absolvenți ai învățămîntului superior de lungă durată care au înscrisă pe diploma de absolvire/ licență una din specializările: fizică, chimie sau biologie în concordanță cu Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005. Orele de disciplina "Științe" vor fi incluse cu precădere în norma didactică a cadrelor didactice titulare cu aceste specializări.

3. a) În mediul urban, institutorii titulari, absolvenți cu examen de diplomă ai unui colegiu universitar pedagogic, ai liceului pedagogic sau ai unei școli echivalente urmate de absolvirea unei instituții de învățămînt superior cu diplomă de absolvire/ licență, care fac obiectul restrîngerii de activitate, pot participa la sesiunea de transferări în vederea ocupării unei catedre de specialitate în învățămîntul gimnazial, cu respectarea regimului de mediu. Excepție fac absolvenții colegiilor universitare de institutori cu a doua specializare, în sensul că aceștia nu pot fi transferați pe un post didactic în învățămîntul preuniversitar, în a doua specializare dobîndită prin absolvirea colegiilor universitare de institutori.

b) În mediul rural, institutorii titulari, absolvenți cu examen de diplomă ai unui colegiu universitar pedagogic, ai liceului pedagogic sau ai unei școli echivalente urmate de absolvirea unei instituții de învățămînt superior cu diplomă de absolvire/ licență, care fac obiectul restrîngerii de activitate, precum și cei care au încheiat contract cu Ministerul Educației și Cercetării, pentru mediul rural în perioada efectuării studiilor superioare, pot participa la sesiunea de transferări în vederea ocupării unei catedre de specialitate în învățămîntul gimnazial sau în școli de arte și meserii cu personalitate juridică, cu respectarea regimului de mediu. Excepție fac absolvenții colegiilor universitare de institutori cu a doua specializare, în sensul că aceștia nu pot fi transferați pe un post didactic în învățămîntul preuniversitar, în a doua specializare dobîndită prin absolvirea colegiilor universitare de institutori.

c) Institutorii titulari, absolvenți cu examen de diplomă ai unui colegiu universitar pedagogic, ai liceului pedagogic sau ai unei școli echivalente urmate de absolvirea unei instituții de învățămînt superior cu diplomă de absolvire/ licență care au încheiat contract cu Ministerul Educației și Cercetării, pentru mediul rural în perioada efectuării studiilor superioare, pot participa la sesiunea de pretransferare în vederea ocupării unei catedre de specialitate în învățămîntul gimnazial sau în școli de arte și meserii cu personalitate juridică, cu respectarea regimului de mediu. Excepție fac absolvenții colegiilor universitare de institutori cu a doua specializare, în sensul că aceștia nu pot fi transferați pe un post didactic în învățămîntul preuniversitar, în a doua specializare dobîndită prin absolvirea colegiilor universitare de institutori.

d) Institutorii titulari, absolvenți cu examen de diplomă ai unui colegiu universitar pedagogic, ai liceului pedagogic sau ai unei școli echivalente urmate de absolvirea unei instituții de învățămînt superior cu diplomă de absolvire/ licență, aflați în restrîngere de activitate, care îndeplinesc condițiile de studii necesare pentru ocuparea unui post de profesor în cabinete de asistență psihopedagogică, în conformitate cu Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005, pot participa la sesiunea de transfere pentru restrîngere de activitate în vederea ocupării unui astfel de post didactic, cu respectarea regimului de mediu.

4. a) Toate posturile/ catedrele titularizabile/ netitularizabile, orele vacante/ rezervate se publică în conformitate cu Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005.

b) În mediul urban/ rural se pot constitui catedre vacante titularizabile/ netitularizabile pentru concurs în două unități de învățămînt, pentru orice nivel de învățămînt, la disciplinele:

- discipline socio- umane (logică și argumentare, filozofie, psihologie, sociologie, cultură civică);
- economie; educație antreprenorială;
- limbi clasice (limba latină, limba greacă veche);
- religie pentru cultele minoritare;
- educație muzicală;
- educație plastică.

c) În mediul urban se pot constitui catedre vacante netitularizabile în două sau mai multe unități de învățămînt și/ sau din două discipline, în conformitate cu Centralizatorul privind disciplinele de învățămînt, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar 2006, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5707/2005.

d) În unitățile de învățămînt cu mai multe niveluri de învățămînt (clase I-XII/XIII, clase V- XII/ XIII, grupuri școlare), posturile/ catedrele didactice vacante pentru concurs (titularizare, detașare la cerere, suplinire) se publică pentru nivelul de învățămînt cel mai înalt corespunzător unității de învățămînt și postului didactic.

e) Nu se constituie catedre vacante/ rezervate mozaic pentru etapele de repartizare computerizată.

f) Orele rămase vacante/ rezervate se repartizează în ședința publică din 6-8 septembrie 2006.

g) În județele pilot, candidații prevăzuți la art. 84 alin (6) lit. a) din Metodologia de mișcare a personalului didactic din învățămîntul preuniversitar, aprobată prin O.M.Ed.C. nr. 5441/2005, vor fi repartizați în ședința publică organizată la nivelul inspectoratului școlar din 6- 8 septembrie 2006.

h) Posturile/ catedrele propuse pentru continuitate prin suplinire/ detașare la cerere se marchează în aplicație în perioada 12- 17 mai 2006, iar personalizarea acestora cu numele cadrelor didactice se va face în perioadele prevăzute de Calendarul mișcării personalului didactic în anul școlar 2006-2007, aprobat prin O.M.Ed.C. nr. 5442/2005.

5. Concursul național pentru ocuparea posturilor de educatoare/ învățători/ institutori din unitățile de învățămînt, clase sau grupe cu predare în limba minorităților naționale, se desfășoară în zilele de 17 și 18 iulie 2006, astfel: limba și literatura română- 17 iulie 2006, orele 10,00, limba și literatura maternă- 18 iulie 2006, orele 10,00.

6. În anul școlar 2006-2007, personalul didactic titular pe un post /catedră de corepetitor/ acompaniament din liceele vocaționale și din unitățile cu învățămînt integrat și supplimentar de artă, poate rămîne încadrat ca personal didactic titular, în conformitate cu actul de numire/ transfer pe post/ catedră, în aceeași unitate de învățămînt, avînd un drept cîștigat sau poate rămîne încadrat ca personal didactic titular, în aceeași unitate, pe un post/ catedră de profesor de muzică instrumentală.

7. Personalul menționat la punctul (6) beneficiază de toate drepturile personalului didactic prevăzute în Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

Director General
Corina MARIN
Director
Valentin POPESCU

W.C. JAPONEZ

(Urmare din pag. 10)

Plictisit și poate obosit, domnul ambasador a privit de jur-împrejur, întrebîndu-se ce fel de program educațional secret dezvoltă această școală, care își călește elevii și profesorii prin frig. I s-o fi părut foarte ingenios și extrem de eficient, căci frigul nu costă nimic... Foarte abili, românii aceștia, o lecuță mai au și îi întrec chiar și pe japonezi la capitolul eficiență educațională.

Privind însă pe geam, a zîmbit larg, dîndu-și seama că s-a înșelat: un cîrd de copii făceau coadă, afară, în curte, învineți ca niște pui de Avicola congelați, pentru a avea acces la cabina WC-ului, nu mai mare decît o poiată, dar mult mai dărăpănat, cu acoperișul din eternită, ciuruit și cu ușa de lemn spartă, atîrnînd într-o singură balama...

În aceeași seară, populația comunei s-a îngrămădit în jurul televizoarelor pentru a urmări transmisia vizitei ambasadorului Japoniei pe meleagurile lor.

Reporterul a anunțat cu încîntare și mîndrie patriotică, hotărîrea domnului ambasador de a finanța construirea unui WC "ecologic" la școala din comună.

Quod erat demonstrandum!

"DOOM 2" ȘI "GALR"

Ce sînt astea? Două cărți editate de Academia Română. Numele lor întreg? Dicționar Ortografic, Ortoepic și Morfologic 2", "Gramatica academică a limbii române". De ce "DOOM 2"? Pentru că primul DOOM a apărut în 1982 și a fost un "îndrumar" folositor, zic exegeții din domeniu.

"DOOM 2" este considerat o noua "provocare" pentru elevi. Noile reguli gramaticale introduse de recenta lucrare vor intra în vigoare începînd cu anul școlar viitor. La examenele naționale din această vară nu se va ține cont de prevederile noului Dicționar Ortografic. Ce spun profesorii de limba și literatura română despre DOOM 2? Multe. "E o lucrare necesară", "în Franța apar în fiecare an lucrări de ortografie", "e bine venită". Asta nu înseamnă că toți dascălii sînt încîntați foc. Ascultați: "o lucrare academică în dorul lelii, care și-a făcut datoria financiară", "a mărit confuzia în starea actuala a limbii române" (mult dulce și frumoasă și devreme vorbită acasă). Răutăcioșii sînt și mai duri: " e o tîmpenie de tranziție cum am mai văzut". Exegeții susțin că Dicționarul Ortografic poate avea succes numai dacă sînt schimbate și manualele școlare actuale. Dașcălii s-au săturat de teme gen „ formulați enunțuri cu următoarele sinonime ale substantivului local: bar, birt, bistrou, cantină, cîrciumă, cramă, han, ospătărie, tavernă. Care, sincer să fim, pare un manual pentru cheflii. Greșim cumva?

Gramatica academică a limbii române (GALR), ca orice lucrare științifică de specialitate, nu este accesibilă și aplicabilă imediat pentru publicul larg. Ea " nu afectează" omul de rînd. E dificilă și pentru gimnaziu. Și atunci veți întreba: Cine studiază această gramatică ? Profesorii, pentru a-i învăța pe elevi cum funcționează limba română, conform prevederilor noii lucrări. De la ei vom afla despre modificările de grafie "nicio" și " niciun"în loc de vechile " nici o" și " nici un". Tot de la oamenii catedrei vom învăța cum se scriu cuvintele noi: fitness, macho, banner, babysitter, agreement... Și să mai sperăm ceva, poate dispar din limbajul puștanilor cuvintele: tîrfă, beți, șomaj, violență, corupție, fraudă, sărăcie... Pe care le auzim zilnic pe ulițele orașului, în curtea școlii, în clasă. "Despre o reformă, amplă, profundă, radicală a învățămîntului se vorbește de 16 ani și, din nefericire, rezultatele nu sînt deloc încurajatoare..." Cine a rostit vorbele ghilimetizate? Eugen Simion, Președintele Academiei Române. Îl puteți contrazice?

Dumitru RUSU

27 martie 1918

REVENIREA BASARABIEI LA PATRIA MAMĂ

Prima provincie care s-a unit cu patria mamă a fost Basarabia. La 3 martie 1917 se înființa la Chișinău Partidul Național Moldovenesc, condus de Vasile Stroescu, care a coordonat mișcarea de eliberare națională. La Congresul ostașilor moldoveni de la Chișinău, din 8 octombrie, se creează o structură reprezentativă numită Sfatul Țării, alcătuită din 86 de moldoveni și 36 de reprezentanți ai altor naționalități. Prima reuniune a avut loc la 21 Noiembrie 1917, fiind ales ca președinte Ion Inculeț, ca vicepreședinte Pan Halipa, iar ca secretar Ion Buzdugan. La 2 Decembrie 1917, Sfatul Țării proclamă oficial "Republica Democrată Moldovenească", pentru ca aproape două luni mai tîrziu, la 24 Ianuarie 1918, aceeași structură să proclame independența Republicii Democratice Moldovenești, rupînd legăturile cu Rusia. Șeful Guvernului român, Alexandru Marghiloman, și reprezentanții Sfatului Țării au dus tratative de unire care s-au concretizat în reuniunea Sfatului Țării din 15 Martie 1918, cînd Blocul Moldovenesc a hotărît unirea.

În ziua de 27 Martie 1918, Sfatul Țării a votat unirea cu țara. Era prezent primul- ministru român, Marghiloman, care a citit declarația Guvernului său privind autonomia Basarabiei. Pentru unirea cu România au votat favorabil 86 de delegați, trei voturi au fost contra, înregistrîndu-se 36 de abțineri și 13 absenți. În documentul adoptat de Sfatul Țării de la Chișinău, se preciza că unirea se face pe următoarele baze:

1. Sfatul Țării actual rămîne mai departe pentru rezolvarea și realizarea reformei agrare după nevoile și cererile norodului; aceste hotărîri se vor recunoaște de Guvernul Român;

2. Basarabia își păstrează autonomia provincială, avînd un Sfat al Țării (Dieta), ales pe viitor prin vot universal, egal, direct și secret, ca un organ împlinitor și cu administrație proprie;

3. Competența Sfatului Țării este: a. Votarea bugetelor locale; b. Controlul tuturor organelor zemstvelor și orașelor; c. Numirea tuturor funcționarilor administrației locale, prin Organul său împlinitor, iar funcționarii înalți sînt întăriți de Guvern;

4. Recrutarea Armatei se va face în principiu pe baze teritoriale;

5. Legile în vigoare și organizația locală (zemstve și orașe) rămîn în putere și vor putea fi schimbate de Parlamentul Român, numai după ce vor lua parte la lucrările minorităților din Basarabia;

6. Respectul drepturilor minorităților din Basarabia;

7. Doi reprezentanți ai Basarabiei vor intra în Consiliul de Miniștri Român, acum desemnați de actualul Sfat al Țării, iar pe viitor luați din sînul reprezentanților Basarabiei din Parlamentul Român.

8. Basarabia va trimite în Parlamenul Român un număr de reprezentanți proporțional cu populația, aleși pe baza votului universal, egal, secret și direct;

9. Toate alegerile din Basarabia pentru voloste și sate, orașe, zemstve și Parlament, se vor face pe baza votului universal, egal, secret și direct;

10. Libertatea personală, libertatea tiparului, a cuvîntului, a credinței, a adunărilor și toate libertățile obștei vor fi garantate prin Constituție...

"Un vis frumos s-a înfăptuit"

Emoționat de Hotărîrea luată la Chișinău, Alexandru Marghiloman declara: "În numele poporului român și al Regelui României, cu adîncă emoție și falnică mîndrie, iau act de hotărerea cvasi-umanistă a Sfatului Țării și, la rîndul meu, declar că de azi înainte Basarabia este pe veci unită cu România".

La rîndul său, Regele Ferdinand telegrafia: "Un vis frumos s-a înfăptuit. Din suflet mulțumesc Bunului Dumnezeu că mi-a dat, în zile de restriște, ca o mîngîiere, să văd- după o sută de ani- pe frații noștri basarabeni revenind la Patria Mamă".

MARTIE...

"Culcă-ți tîmpla pe inima femeii iubite și vei întelege că viața e mai frumoasă decît eternitatea" (Fănuș Neagu). Ai dreptate, maestre! Gloria e ca o parașută.

"Cînd scrii despre femei trebuie să-ți înmoi pînă în culorile curcubeului și să presari rîndurile cu pulbere de pe aripile fluturilor" (Diderot). Și dacă e iarnă?

" Femeia e prima ficțiune pe care cerul a dat-o pămîntului" (Ch. Nodier). Sună frumos.

" Femeia e o sclavă ce trebuie așezată pe un tron" (H. de Balzac). Încercați să vă gîndiți la altceva.

" Femeia nu vrea niciodată ceea ce dorește" (S. Freud). Pricep, dar nu înțeleg.

" Mai bine se înțeleg două femei decît două ceasuri publice" (Tudor Mușatescu). Mare debandada orologică, domnule!

" Distincția apare la femeile de 40-45 de ani!" (Victor Eftimiu). Și atunci puștoaicele sînt de serie? Ca automobilele?

"Femeia cînd e frumoasă, place ochilor; cînd e bună, place inimii, una este o bijuterie, cealaltă-o comoară" (Napoleon). Iubăreț a mai fost primul împărat al francezilor!

" Frumusețea este primul dar pe care îl face femeii natura și tot primul pe care i-l ia" (W. Shakespeare). Să înțelegem că frumusețea e trecătoare?

" Toate popoarele civilizate au respectat femeile" (J.J. Rousseau). Intră și românii aici ?

" Femeia este raiul ochilor, infernul sufletului și purgatoriul pungilor" (M. de Santa Cruz). Ați băgat la cap, bărbaților?

Dumitru RUSU

BUNAVESTIRE

(Urmare din pag. 1)

Minunat întregul Univers, iar la cuvîntul Preacuratei Fecioare -"Fie" s-a săvîrșit zămislirea și întruparea Mîntuitorului: "Cuvîntul Trup S-a făcut și S-a sălășluit întru voi!"

Sfîntul Ioan Damaschin, vorbind despre modul zămislirii Cuvîntului și al întrupării Domnului Dumnezeu, zice : "După asentimentul Sfintei Fecioare, Duhul cel Sfînt S-a pogorît peste Ea, curățind-o și dîndu-i puterea de a naște. Atunci a umbrit-o înțelepciunea enipostatica (...) ca o sămînță Dumnezeiască și și-a alcătuit Lui, din sîngele Ei, Trup însuflețit cu Suflet rațional și cugetător, pîrgă frămîntăturii noastre (...) Însuși cuvîntul lui Dumnezeu s-a făcut ipostasă Trupului (...) Căci Cuvîntul Dumnezeiesc nu s-a unit cu un trup care exista aparte mai dinainte , ci locuind în pîntecele Sfintei Fecioare. Și-a construit fără ca să fie circumscris în ipostasa Lui, din sîngele curat al pururea Fecioarei, Trup însuflețit cu Suflet rațional și cugetător. Pentru aceea nu vorbim de om îndumnezeit, ci de Dumnezeu întrupat." (Sf. I. Damaschin- Dogmatica, pg. 147-148)

Troparul Bunavestirii numește Fecioara "Templu sfințit și sîn de maică mai presus de ceruri."

Sfîntul Ioan Gură de Aur numește Bunavestire "praznicul Rădăcinii" în sensul de început absolut al noului eon.

Toată forța dogmei mariologice constă în evenimentul zămislirii lui Dumnezeu. Orice formulare a acestei taine este stînjenitoare și aici mai mult ca oriunde se impune tăcerea apofatică. Aceasta postulează moderație în afirmațiile catafatice, respectul în fața Tainei care trebuie "cinstită în tăcere" mai mult ca oricînd.

Fecioara este dogma cea vie, adevărul desăvîrșit în făptură; în trupul ei cel dăruit lui Hristos toți oamenii au devenit părtași la firea dumnezeiască a Cuvîntului. Cu cît Dumnezeu se "innomenește" și îl aduce pe om mai aproape de nivelul Său, făcînd dintr-însul chip aidoma Lui, cu atît afirmă măreția propriei Sale idei despre om, ca replică a Celui Ce Este.

Taina zămislirii doar "Cîntarea Cîntărilor" (8,6) o cîntă : "iubirea este tot atît de tare ca moartea, ba mai tare decît moartea și Dumnezeu este cel ce o trăiește, iar după El - toți ai Săi". Fecioara trece prima prin moartea făcută neputincioasă și de aceea canonul care se citește în ceasul morții oricărui credincios se adresează ocrotirii ei materne : "Întru Adormire, Născătoare de Dumnezeu, lumea nu ai părăsit", cîntă Biserica, căci într-însa lumea devine deja "făptura cea nouă". Maica Domnului întruchipează harul, iubirea dumnezeiască de oameni.

"Femininul se exercită la nivelul structurii ontologice; el nu este cuvîntul, verbul, ci a fi, esse, sînul făptuirii" (1). Născătoarea de Dumnezeu zămislește Pruncul sfînt, îi dă trupul său, în care se manifestă conținutul, cuvîntul, puterea, lucrarea : "Inimă curată zidește întru mine , Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele". *(Psalmul 50,11)*

UMORUL ȘI CELEBRITĂȚILE

Soția mea Mary și cu mine sîntem căsătoriți de 47 de ani și nu ne-am certat niciodată atît de urît încît să ne gîndim la divorț; la crimă da, dar nu la divorț. *(Jack BENNY)* ● Pentru unele femei, fidelitatea înseamnă să nu aibă mai mulți bărbați în pat în același timp. *(Frederic RAPHAEL)* ● Soția mea e de-a dreptul imatură. Eu stau acasă în baie, iar ea vine și-mi scufundă bărcuțele. *(Woody ALLEN)* ● Am fost însurat șase luni. Ea arată trăsnet, dar știe doar 120 de cuvinte și are numai două idei în cap. Cealaltă se leagă de pălării. *(Eric LINKLATER)* ● M-am măritat sub pretențiile mele. Ca toate femeile. *(Nancy ASTOR)* ● Am vînat o femeie doi ani, ca pînă la urmă să descopăr că avea exact aceleași gusturi ca mine. Amîndoi ne dădeam în vînt după fete. *(Groucho MARX)* ● În cinstea femeii! Să dea Domnul să-i cădem în brațe, dar să nu-i încăpem pe mînă. *(Ambrose BIERCE)* ● Ea a spus că în noaptea nunții el i-a propus ceva la care nici măcar fratele ei n-ar fi îndrăznit să se gîndească. *(James THURBER)* ● Lanțurile căsniciei sînt atît de grele, încît e nevoie de doi ca să le poarte, iar uneori chiar de trei. *(Alexandre DUMAS)* ● Fiecare bărbat ar trebui să aibă ocazia să se culce cu Elizabeth Taylor- iar la cum arată lucrurile, o s-o aibă. *(Nicky HILTON)* ● Era atît de frig, încît a fost cît pe-aci să mă mărit. *(Shelley WINTERS)* ● Nu prea îl mai văd pe Alfred de cînd a început să-l intereseze atît de mult sexul. *(Doamna Alfred KINSEY)* ● Dacă o femeie arată frumos din spate și nu poți s-o ajungi din urmă, probabil că are o față oribilă. *(Sidney TREMAYNE)* ● Ce ți-e și cu divorțurile astea! Acum, cînd cunosc un bărbat, primul lucru la care mă gîndesc este: "Așa arată bărbatul cu care vreau să stea copiii mei în weekend? *(Rita RUDNER)* ● Am sărutat prima femeie și am fumat prima țigară în aceeași zi. De atunci n-am mai avut timp pentru tutun. *(Arturo TOSCANINI)* ● Cînd o femeie în compania a doi bărbați i se adresează aproape exclusiv unuia, puteți fi sigur că-i mîngîie piciorul celuilalt pe sub masă. *(Gian- Carlo MENOTTI)* ● N-am înțeles niciodată ce a găsit la ea pînă cînd am văzut-o rontăind un cocean de porumb la The Caprice. *(Coral BROWNE)* ● Nu e bine pentru un bărbat să fie singur. Dar, Dumnezeule, ce ușurare. *(John BARRYMORE)* ● O să vin la tine în cameră la ora 5. Dacă întîrzii, începe fără mine. *(Tallulah BANKHEAD)* ● Cea mai fericită perioadă din viața omului e imediat după primul divorț. *(John Kenneth GALBRAITH)* ● Am ajuns la acea perioadă a vieții cînd dacă o fată îmi spune "nu", îi sînt profund recunoscător. *(Woody ALLEN)* ● Nu-i nici o problemă dacă faci dragoste cu lumina aprinsă. Totul e să te asiguri că ai închis ușa mașinii (*George BURNS)* ● Însoară-te negreșit; dacă dai peste o soție bună, o să fii fericit, dacă nu, o să devii filozof. *(SOCRATE)* ● A face dragoste cu Marilyn Monroe era totuna cu a-l săruta pe Hitler. *(Tony CURTIS)* ● Ideea mea despre o soție de 40 de ani este că bărbatul ar trebui s-o poată schimba, ca pe bancnotă, pe două de 20. *(Douglas JERROLD)* ● Ceea ce îmi dorisem era o femeie care să fie economistă la bucătărie și curvă la pat. M-am ales cu una care e curvă la bucătărie și economistă în pat. *(Geoffrey GORER)*

Lui Ion din Borca

(La 60 de ani)

Lui Ion Andronic,
La 60 de ani,
Îi urăm din suflet
Soare și mulți bani.

Zi de primăvară-
Uită sindicatul-
Umple-ne paharul,
S-a împlinit văleatul.

Nu privi în urmă,
Păstrează mustața
Stai cuminte în turmă-
Apă dimineața!

Ducă-se necazul
Sparge înc-o halbă!
S-a schimbat macazul-
Bucurii în salbă!

La mulți ani!
Apostolul

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 1 RON